

REPUBLIKA

Rok XII

ŁÓDŹ, WTOREK, 10 KWIETNIA 1934 ROKU.

CENA NUMERU 15 GROSZY.

Nr. 97

Wrzenie rewolucyjne we Francji.

Zaburzenia antyfaszystowskie w Thionville.—Przygotowania do rozruchów rewolucyjnych, naznaczonych na 20 kwietnia.—Rząd dochodzi do porozumienia z b. kombatanami.

Paryż, 9 kwietnia.

W czasie manifestacji antyfaszystowskiej, zorganizowanej w Thionville przez elementy skrajnie lewicowe, doszło do zaburzeń, które zmusiły policję do interwencji. Aresztowano około 200 manifestantów, których zamknięto w manieżu 15 pułku artylerji. Wśród aresztowanych znajdowali się b. kandydat komunistyczny do Izby Deputowanych Schvob, mer miasta Basse-Yutz, zawieszony w swoich funkcjach przed dwoma dniami oraz mer miejscowości Rembas.

W czasie starcia z manifestantami 2 policjanci zostali ranni.

Paryż, 9 kwietnia.

Dzienniki paryskie przyniosły sensacyjną wiadomość, iż organizacje lewicowe przygotowują na 20 kwietnia rewolucyjne rozruchy we wszystkich miastach Francji. Rewolta ta odbyć się ma pod płaszczykiem demonstracji przeciwko niebezpieczeństwu faszyzmu.

Oczekiwane są rokowania między socjalistami i komunistami w sprawie opracowania wspólnego programu rozruchów. Główne demonstracje odbędzie się w Paryżu.

Tutaj też mają wystąpić milicje komunistyczne i socjalistyczne, dla których ostatnio sprowadza się wiele broni z zagranicy.

Paryż, 9 kwietnia.

Unja zawodowa urzędników, grupująca organizacje nie należące do konfederacji generalnej pracy, wydała komunikat, protestujący przeciw dekretom oszczędnościowym i wyrażający zdziwienie, iż rząd nie wystąpił energicznie przeciw uchylającym się od podatków.

Ambasador Wysocki u Mussoliniego.

Rzym, 9 kwietnia.

Dziś w godzinach popołudniowych odbyła się w Palazzo Venezia dłuższa konferencja pomiędzy szefem rządu włoskiego, Mussolinim a ambasadorem Rzeczypospolitej Wysockim.

Barthou jedzie wprost do Polski.

Paryż, 9 kwietnia.

Agencja Havasa komunikuje, iż polski jakoby minister spraw zagranicznych Barthou w drodze do Polski miał zatrzymać się w Berlinie i odbyć konferencję z przedstawicielami rządu niemieckiego, są pozbawione wszelkich podstaw.

Skauti rumuńscy w Warszawie.

Warszawa, 9 kwietnia.

Dziś o godz. 23.04 przybyła do Warszawy na zaproszenie Związku Harcerstwa Polskiego delegacja skautów rumuńskich, złożona z 67 osób. Na dworcu głównym gości rumuńskich witała drużyna reprezentacyjna, złożona z 40 harcerzek i harcerzy oraz przedstawicieli komendy głównej Z. H. P.

k którzy są właściwymi sprawcami deficytu państwowego.

Paryż, 9 kwietnia.

Premier Doumergue odbył godzinna konferencję z przedstawicielami Zw. B. Kombatanów. W konferencji tej wzięli udział: marszałek Petain, min. Finan-

sów Germain Martin oraz minister Emerytur. Rozmowy miały przebieg bardzo serdeczny. Po konferencji przedstawiciele b. kombatanów odmówili dziennikarzom wszelkich oświadczeń, pomimo to jednak utrzymuje się przekonanie, że zostanie osiągnięte porozumienie.

W najbliższym czasie będzie zwołane posiedzenie nadzwyczajne Rady Narodowej Konfederacji B. Kombatanów, na którym zostanie powzięta ostateczna decyzja w sprawie ofiar, jakie b. kombatanicy złożą na rzecz zapewnienia równowagi budżetowej.

Senator Puis na służbie Stawiskiego. Defraudant z Bayonne regulował długie lekkomyślnych parlamentarzystów.

Paryż, 9 kwietnia.

Zeznania świadków obciążają poważnie red. Dubarry oraz sen. Puis. Na niekorzyść red. Dubarry zeznawał przed sędzią śledczym dyrektor banku kredytowego, Salomon, który twierdził, że w maju roku 1933 red. Dubarry interwenjował u niego w celu umieszczenia w instytucji podległej mu bonów bajińskich na sumę 15 milionów franków. Wobec kategorycznej odmowy Salomona, Dubarry przyoblecał zemstę. Wkrótce ukazały się w różnych piśmiach ostre ataki, wymierzone przeciwko Salomonowi. Kampanię przeciw-

ko niemu wszczęły m. in. pisma pani Hanau, Salomon twierdzi, że wszystkie te ataki inspirował Dubarry.

Badany przez sędziego śledczego Hayotte, zeznał, że na polecenie Stawiskiego ratował finansowe interesy senatora Puis, regulując drobne kwoty kilku tysięcy franków w lombardzie w Orleanie, jako procent, należny zaktądowi od zastawionych przez Puis'a przedmiotów, na ogólną sumę 31 tysięcy franków. Puis zaprzeczył jakoby wiedział o tej usłudze ze strony Stawiskiego i twierdził, że nie posiadając odpowiedniej gotówki na wykupienie za-

stawionych przedmiotów, sądził, że były one sprzedane z licytacji przez lombard w Orleanie.

Zaznaczyć trzeba, że wśród papierów, zaskwestrowanych przez władze śledcze, znaleziono list sen. Puis'a do Stawiskiego. Puis informuje w nim „drogiego przyjaciela Aleksandra”, że znajduje się w krytycznej sytuacji, ma bowiem do zapłacenia dwa pilne długi w kwocie 2.500 franków i 4.000 franków.

Korespondencja ta, jak również zeznania Hayotte'a, potwierdziły bliskie stosunki, jakie łączyły sen. Puis'a ze Stawiskim.

Krąg dowodów winy zabójców Prince'a zacieśnia się.—Właściciel domu publicznego zawiózł morderców swym samochodem na miejsce przestępstwa.

Paryż, 9 kwietnia.

Dochodzenie w sprawie morderstwa radcy Prince'a posuwa się naprzód. Ostatnio władze śledcze badały okoliczności tajemniczych podróży do Dijon pięciu osobników, znanych w nocnych lokalach Paryża. Widziano ich w Dijon 17 lutego, na trzy dni przed morderstwem Prince'a. Wśród tajemniczych podróżnych, jeden ze świadków poznał barona Lussats'a. Obecnie okazuje się, że do Dijon pojechały 4 osoby samochodem w towarzystwie niejaki-

go Henryka Griffaut, właściciela domu publicznego w Rouden. Podał on nazwiska swoich towarzyszy, oświadczając jednak, że nie było między nimi Lussats'a. Griffaut nie przeczy, że zna osobiście Lussats'a i „Strasznego Jo”, ale zaznacza, że tych panów znał wszyscy jego koledzy po fachu. Griffaut będzie ponownie badany przez sędziego śledczego.

Sędzia śledczy w Dijon, Rabut, oświadczył dziennikarzom, że alibi domniemyanych sprawców zabójstwa Prin-

ce'a musi nasuwać wątpliwości, wobec zadziwiającej precyzji, z jaką oskarżeni wyszczególnili niemal co do minuty swoje zajęcia w krytycznym czasie.

Komisarz Bony, który sprawdzał alibi oskarżonych, wyjechał na Rivierę, zatrzymując się po drodze w Dijon. Po konferencji komisarsza Bony z sędzią Rabut, krążyły pogłoski, iż w najbliższym czasie należy oczekiwać nowych aresztowań.

Materiał wybuchowy o olbrzymiej sile wynalazł niemiecki chemik.—Formułę znalazła policja francuska u aresztowanego szpiega.

Paryż, 9 kwietnia.

„Echo de Paris” donosi, że w toku dochodzeń w wykrytej niedawno wiel-

kiej aferze szpiegowskiej, policja francuska znalazła formułę nowego materiału wybuchowego, którego siła prze-

wyższać ma 48-krotnie siłę dotychczasowych materiałów tego rodzaju.

Formułę tą znaleziono w mieszkaniu chemika Reicha. Z notatek wynika, że wspomniany materiał wynalazł po 14-letniej pracy chemik niemiecki Hausmeister, pracujący w małym laboratorium w Goeppinger w Schwarzwaldzie. Jedno z mocarstw europejskich usiłowało nabyć od Hausmeistera jego wynalazek. Wynalazca odmówił jednak prowadzeniu pertraktacji, wynalazek jego znalazł się natomiast w rękach bandy szpiegowskiej.

Interpelowane w tej sprawie czynnik kompetentne w min. wojny zaprzeczyły, jakoby w mieszkaniu Reicha znaleziono istotnie powyższą formułę

Tajne fundusze francuskiego M. S. Z.

obracane były na niewłaściwe cele.

Paryż, 9 kwietnia.

Redaktor naczelny „Le Jour” Balby podkreśla, że m. Barthou zniósł tajne fundusze Quai d'Orsay, t. zn. ściślej mówiąc przywrócił ich pierwotny cel, którym było służyenie obronie państwa przez zdobywanie informacji. Dotychczas fundusze te bywały używane na różne subwencje. O innych rozmiarach świadczy chociażby fakt, że ostatnia

rata miesięczna, wypłacona redaktorowi „Volonte” Dubarry przez Paul Boncoura wynosiła 70.000 fr.

Dziennik domaga się, aby zreferowano również rozdział tajnych funduszy dyspozycyjnych ministerstwa spraw wewnętrznych i b. min. Sarraut porozumiał się w tej sprawie z premierem Doumergue.

Akcja przeciwpolska w Czechosłowacji przybiera na sile.

Masowe wyrzucanie obywateli polskich z granic Czechosłowacji.—74 instytucje polskie wytaczają pismom czechosłowackim proces o szerzenie popłochu.

Morawska Ostrawa, 9 kwietnia.

Nowa wiadomość wywołała prawdziwy popłoch na Śląsku, że urzędy czeskie wezwęły 72 obywateli polskich do opuszczenia granic Czechosłowacji w ciągu 24 godzin. Zarządzeniem objęci mają być przeważnie biedni górnicy polscy. Pismo „Morawskie Nowiny” apeluje do dyrekcji policji w Morawskiej Ostrawie, ponieważ ona przede wszystkim ma być zaangażowana w wydaleniu obywateli polskich.

Morawska Ostrawa, 9 kwietnia.

Dyrektor polskiej szkoły wydziałowej w Morawskiej Ostrawie i prezes związku polaków na Morawach Marian Pawełek otrzymał od dyrektora czeskiego seminarium nauczycielskiego w Ostrawie Śląskiej zawiadomienie, że nie będzie mógł brać udziału w rozpoczętych już pracach komisji egzaminacyjnej dla nauczycieli polskich w Czechosłowacji, a to z tego powodu, że jest obywatelem polskim. Zaznaczyć należy że dyr. Pawełek występował w charakterze członka wspomnianej komisji od 10 lat. Jego obywatelstwo polskie nie stało dotychczas na przeszkodzie.

Prawdopodobnie ma się tu do czynienia z samowolą dyrektora czeskiego, gdyż dyrektor Pawełek nie otrzymał dotychczas żadnego pisma w tej sprawie z min. oświaty, przez które mianowany został członkiem wymienionej komisji. 3-letnia kadencja urzędowania jego jeszcze nie upłynęła. Nie ulega wątpliwości, że wypadek ten wywołany został przez polakożerczą prasę czeską z „Lidovymi Novinami” na czele, która denuncjowała dyr. Pawełka i innych polaków za wystąpienie z klubu czesko-polskiego w Morawskiej Ostrawie.

Morawska Ostrawa, 9 kwietnia.

Prasa informuje, że w związku z bezprzekładną kampanią pism ostrawskich oraz brneńskich „Lidovych Novin” przeciwko polskim instytucjom finansowym i gospodarczym w Czechosłowacji, wszystkie instytucje w liczbie 74 wystąpią przeciwko redakcjom poszczególnych pism na drogę sądową, opierając się na paragrafie 18 ustawy o ochronie republiki, który mówi o szerzeniu popłochu wśród obywateli na

Wojna podjazdowa w Mandżurji.

Ryga, 9 kwietnia.

Jak donosi z Charbinu dzisiejsza prasa sowiecka, w Mandżurji zauważa się ostatnimi czasy ożywienie partyzanckie. Oddziały powstańców grasują zwłaszcza i na wschodnim odcinku Wschodnio-chińskiej kolei żelaznej.

W rejonach Dubian-bao miały się ukazać oddziały partyzantów koreańskich.

W japońskiej koncesji leśnej na stacji Jadu, w rejonie Lintzianu, zbuntowała się straż mandżurska, która, po zamordowaniu dowódcy i zabranii do niewoli trzech japończyków, zbiegła.

Bójka w kościele ormiańskim.

Policja zaprowadziła porządek.

New York, 9 kwietnia.

W kościele ormiańskim w Bostonie doszło wczoraj podczas nabożeństwa do bójki pomiędzy zwolennikami i przeciwnikami zamordowanego w dzień wigilijny w Nowym Jorku arcybiskupa Toursina.

Bójka toczyła się na noże i pięści i przeniosła się wkrótce poza obręb kościoła. Oddział policyjny, złożony z 250 ludzi, przywrócił porządek przy pomocy bomb z gazami łzawiącymi.

szkodę instytucji finansowych.

Poszczególne organizacje domagały się będą odszkodowania za poniesione straty. Dotychczas wniesionych zostało 11 skarg. Proces ten będzie największym z dotychczasowych procesów prasowych.

Morawska Ostrawa, 9 kwietnia.

W gminie polskiej Sucha Górna na szybie „Franciszek” inżynier czeski Szusta wydał zarządzenie, zabraniające w wewnętrznym urzędowaniu używania języka polskiego. Szttygarom i górnikom nie będzie wolno oddać posługi

wać się w kancelarii językiem polskim. Jak również składać raporty i sprawozdania w tym języku. Językami urzędowymi pozostają język czeski i niemiecki.

Kopalnia „Franciszek” jest własnością hr. Larischa.

Rozbrojenie i akcja pokojowa w praktyce..

Wielkie manewry floty amerykańskiej i francuskiej.

Paryż, 9 kwietnia.

„Figaro” zapowiada wielkie manewry morskie marynarki francuskiej. 4 krążowniki o pojemności 10.000 ton każdy opuszczają 19 kwietnia port tuloński, udając się do Bizerty. Po krótkich ćwiczeniach z udziałem sił morskich, lądowych i powietrznych, krążowniki te

udadzą się do Cherbourga, poczem w kanale La Manche rozpoczną się wielkie manewry w których prócz wymienionych krążowników weźmie udział 9 kontrtorpedowców, 5 łodzi podwodnych, flotyle obronne oraz eskadry lotnictwa nadmorskiego. Manewry odbywać się będą w trzech okresach od 12

do 8 maja w zachodniej części kanału La Manche, od 22 do 26 maja w okolicach Merbilhan, wreszcie od 28 maja do 2 czerwca w okolicach półwyspu Sarteau.

Nowy Jork, 9 kwietnia.

Z Aan Diego w Kalifornii donoszą, że w dniu dzisiejszym rozpoczęły się wielkie manewry amerykańskiej floty wojennej.

W manewrach bierze udział z załogą 35.000 ludzi, 100 okrętów wojennych nie licząc floty pomocniczej. Siła powietrzna marynarki reprezentowana jest w manewrach przez kilka awionetek z 300 samolotami. Manewry trwać mają 30 dni.

W maju cała flota przybędzie do Nowego Jorku, gdzie na Hudsonie prezydent Roosevelt odbierze defiladę okrętów.

Bunt w berlińskiej szkole oficerskiej.

W czasie walk zginęło przeszło 120 osób.

Nowy Jork, 9 kwietnia.

Nadeszły tu dalsze wiadomości o buncie w szkole oficerskiej w stolicy Boliwii, La Paz. Bunt posiadał bardzo poważny charakter. Uczniowie szkoły zdołali zawładnąć wieloma budynkami rządowymi. Rząd musiał zawezwać posiłki wojskowe.

Bunt zgnieciono po zaciętej walce, podczas której zginęło przeszło 120 osób. Liczba rannych jest bardzo wysoka po obu stronach. Rząd boliwijski nosi się z zamiarem rozwiązania szkoły oficerskiej w La Paz i utworzenia nowej szkoły wojskowej w jednej z miejscowości na prowincji.

Akcja pomocy dla czeluskinowców jest bardzo utrudniona.

Moskwa, 9 kwietnia.

Według doniesień z Wankarem pomimo niekorzystnych warunków atmosferycznych lotnik Mołokow odleciał wczoraj w kierunku obozu rozbitków „Czelusina”. Po 2 i pół godzinach lotu, lotnik z powodu złej widzialności nie

zdołał odnaleźć obozu i powrócił do Wankarem.

Jak donoszą z Anadyru sroży się tam burza śnieżna, uniemożliwiając lotnikom Gałyszewowi, Doroninowi, Wodopianowowi odlot do Wankarem.

Notowanie złotego na giełdzie kopenhaskiej

wprowadzono naskutek starań chińskiego kupiectwa.

Kopenhaga, 9 kwietnia.

W związku z wprowadzeniem oficjalnego notowania złotego polskiego na giełdzie kopenhaskiej, wielki dziennik duński „Politiken” umieścił notatkę, w której podaje, iż pośrednią przyczyną wprowadzenia na giełdę złotego polskiego jest wzmożona wymiana handlowa między Danją a Polską, która

spowodowała zwrócenie się stowarzyszenia kupieckiego w Kopenhadze do ministerstwa handlu z wnioskiem o wprowadzenie notowania złotego.

Krok ten został powitany z radością w kręgach zainteresowanych, które dotychczas musiały korzystać z bardzo wahaających się nieoficjalnych kursów walutowych.

Przeciwko uświadamianiu dzieci.

Policja rozpędziła wiecujących rodziców.

London, 9 kwietnia.

Z Mexico City donoszą, że rodzice dzieci w wieku szkolnym odbyli wiec protestacyjny przeciwko zaprowadzeniu przez ministra oświaty w szkołach meksykańskich obowiązkowych wykładów z dziedziny uświadamienia, seksu-

alnego. W czasie wiecu doszło do ostrych starć.

Zawezwana policja rozpędziła manifestantów przy pomocy pałek gumowych oraz sikawek. W czasie zaburzeń 70 osób odniosło rany. Policja aresztowała 20 osób.

Uwagze PP. Odbiorców prądu na ograniczniki.

Dyrekcja Łódzkiego Towarzystwa Elektrycznego, Spółki Akcyjnej (Elektrownia Łódzka)

zwraca uwagę PP. Odbiorców prądu, posiadających ograniczniki, na to, że OSTATECZNY TERMIN wpłacenia należności za bieżący kwartał, t.j. podług rachunków koloru białego, upływa w dniu 14-ym b. m.

Późniejsze zgłoszenia nie będą mogły być przez kasę uwzględnione, gdyż po wyżej wskazanym terminie wydaje się monterom polecenie udania się do zalegających z zapłatą PP. Odbiorców prądu w celu wyłączenia instalacji, względnie zainkasowania należności wraz z kosztami.

Hitlerowcy podburzają arabów przeciw ludności żydowskiej w Palestynie.

Paryż, 9 kwietnia.

W Paryżu otrzymano od pewnego pastora amerykańskiego, bawiącego dłuższego już czasu w Palestynie, wiadomość, że niemieccy socjaliści narodowi rozwijają ostatnimi czasy ożywioną propagandę celem podburzania ludności muzułmańskiej przeciwko niemujskiej do Palestyny.

Spisek wojskowy w Sjamie.

100 oficerów aresztowano.

Paryż, 9 kwietnia.

Jak donoszą z Bangkoku, władze sjamskie aresztowały w tych dniach 100 oficerów i osób cywilnych, które brały udział w spisku, mającym na celu zawładnięcie aerodromem, centralą pocztą i telegrafu, oraz stacją telegrafu bez drutu.

Na czele spisku stał jeden z dawnych członków rządu.

Walka z szarańczą.

Kapsztad, 9 kwietnia.

Wobec sygnalizowanego zbliżającego się szarańczy z północy rząd postanowił zastosować nowe środki walki z szarańczą. Naprzeciw szarańczy wysłała eskadra samolotów, które wypuszczają na szarańczę wielkie ilości gazów trujących.

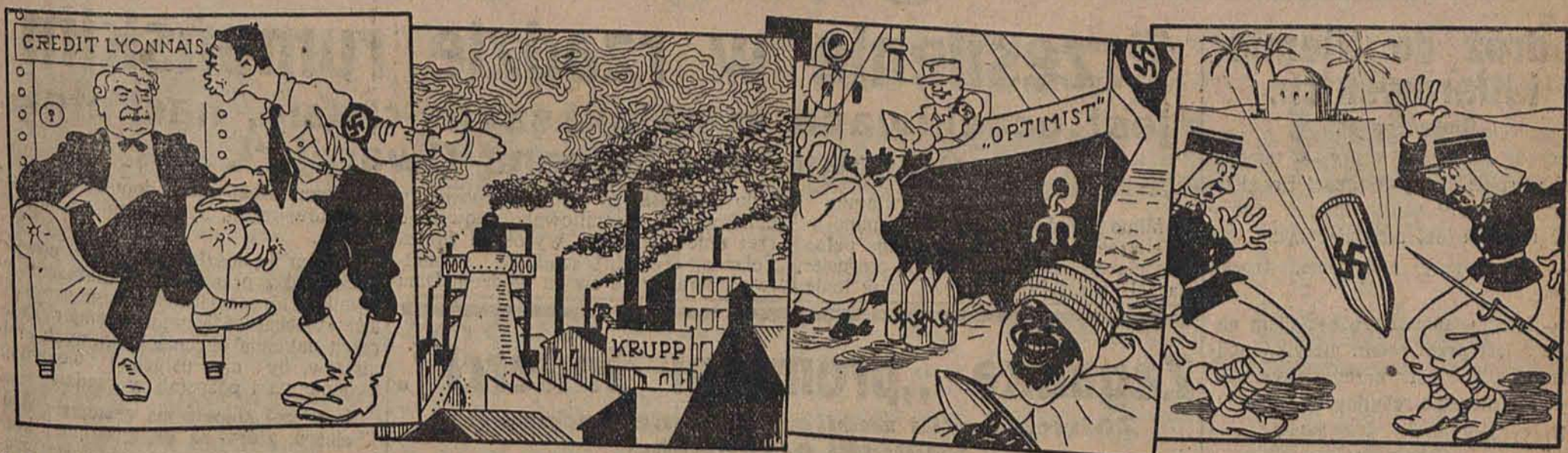
Ilość bezrobotnych w Niemczech zmniejszyła się

Berlin, 9 kwietnia.

Według obliczeń urzędowych, liczba bezrobotnych w Niemczech zmniejszyła się w ciągu miesiąca marca o 2.800.000 osób.

Berlin, 9 kwietnia.

W okolicy Berlina wybuchł dziś miejscowości Frohnau pożar lasu. Ciągu krótkiego czasu ogień strawił drzewostan na przestrzeni 30 km.

Chciałby Niemiec zyskać kredyt
Na „Przemysłu rozbudowę”,
Lecz bankierzy dobrze wiedzą,
Co rozumieć, pod tem słowem:

Las kominów sterczy w dali,
W pióropusze dymów strojny...
— To wykują Krupp ze stali
Rekwizyty krwawej wojny...

U pustynnych, skwarnych brzegów
Transportowiec cicho staje
I kupują broń i kule
Marokańskich band hultaje.

Wróg ponawia wciąż ataki,
Huk pozbawia tchu i zmysłów!..
— Oto „procent” byłby taki
Od kredytów dla... „przemysłu”.

Roman Woronicz.

Podróż do Niemiec hitlerowskich

IX. — ROZMOWA W CZTERY OCZY.

(Od naszego specjalnego wysłannika).

Berlin, 9 kwietnia.

Z Berlina do Kolonii jedzie się prawie 10 godzin. Podróż należy do najmniej ciekawych, jeśli chodzi o urok pejzażu, gdyż przejeżdża się przez całą Westfalię, która stanowi jeden wielki pas fabryk i kopalń.

Nocą, gdy piece hutnicze rzucają jaśniejsze ognie, niż najsilniejsze reflektory, gdy płoną gazujące góry kokso- we kopalń — jest taka podróż zjawiskiem niezwykle, feerycznym.

Ale w dzień i w dodatku w dzień dżdżysty — spoglądanie przez okno jest raczej monotonne i przykre. Najchętniej wówczas czyta się, lub rozmawia.

Tak się stało, że od Berlina do samej Kolonii miałem jako jedyne towarzysza podróży — umundurowanego hitlerowca, obwieszzonego przeróżnymi orderami i odznaczeniami.

Pociągająca powierzchowność mego towarzysza, oraz uprzejmość, jaką mi okazał zaraz przy wsiadaniu do pociągu — skłoniła mnie do nawiązania rozmowy.

Towarzysz mój pan von M., jak się okazało, jest wysokim dygnitarzem w Ministerstwie propagandy. Ma lat 26 — jest dopiero dwa lata po ukończonych studiach filozoficznych, w partii pracuje od lat czterech. Te szczegóły, a głównie wykształcenie filozoficzne mego towarzysza usposobiły mnie tembardziej do rozmowy „zasadniczej”. Przecież nikt inny nie mógł być bardziej po- nętną gratką do rzetelnego studium, jak właśnie pan von M., który swoje „von” bardzo często w rozmowie podkreślał.

Jak pisałem poprzednio — rozmowę tę zaliczam do najcharakterystycz- niejszych, jakie prowadziłem w Niem- czech. Pan von M. jest dygnitarzem — i dlatego interesowało mnie to, co o różnych sprawach sądzi dygnitarz. Wtem poza tem, że tak samo, jak p. von M. ujmuję całość zagadnień olbrzy- mia rzesza młodzieży, bo przecież tacy jak mój rozmówca tę młodzież uczą. Z tych względów tę rozmowę zaliczam do charakterystycznych. Obawiam się, czy w krótkim artykule uda mi się dość wyczerpująco naświetlić te problemy, które w rozmowie poruszyliśmy. Ale spróbuję.

Więc po kolei — zaczęło się od ży- dów i od liberalizmu. To, że nie jestem żydem, ułatwiało zarówno mnie, jak i panu Erykowi von M. rozmowę na ten przykry temat. Stwierdziłem to, że mó- wiąc o żydach von M. często się wy- krzywił, marszczył czoło, czynił wie- le pośrednich, urywanych gestów. Naj- pierw powtarzał stare komunały poli- tyczne hitlerizmu o żydach, a później... przeszedł do spraw kulturalnych:

— Niech pan weźmie naszą litera- turę przedrewolucyjną — mówi von M. — Przecież to była ohyda. Truci- zna. To deprawowało.

— Naprzykład: Mann? Zweig? Hei- ne?

— A tak!

— Niszczyliscie nie własną literatu- rę, ale arcydzieła, które stały się wła- snością całego świata! Przecież to bar- barzyństwo!

— Ten frazes o barbarzyństwie wy- pisywały wszystkie gazety całego świata. Niech będzie barbarzyństwo. Ale my jesteśmy falą twórczego bar- barzyństwa. Niech się Mannem zachwy- ca i upaja cały świat — to wolno każ- demu i wszystkim. My wolimy gorszą literaturę byle zdrową. Narazie nie po- trzebne są nam arcydzieła.

— A Einstein? A Franck?

— No tak, obojętnie żałuję, ale cóż pan wie — życie...

— Ach, to wasze życie! Tu jest ciężko, duszno, tu nie można żyć!

— Tak się panu wydaje, bo nie jest pan Niemcem.

— Otóż muszę panu się przyznać, że jestem przekonany, iż wielu Niem- ców czuje się tak samo, jak ja, który jestem tu u was przelotnym ptakiem.

— Być może, że niektórzy tak się czują, ale to garstka, której nie warto brać pod uwagę. To jacyś tam liberali- ści, humaniści...

— A właśnie. Człowiek o minimal- nem poczuciu własnej niezależności i niepodległości duchowej — nie zniesie tej atmosfery, jaka jest teraz w Niem- czech.

— Więc, skoro nie zniesie — niech umrze, niech go nie będzie, niech nie zawadza. Niech pan rozważy spokojnie taką oczywistą prawdę: pewien typ lu- dzi o dużym poczuciu liberalnym —

musi zginąć, bo nigdzie nie będzie dla tych ludzi miejsca. Cały świat, wszyst- kie państwa, wcześniej, czy później, muszą się rządzić jedną postacią ideału. Liberalizm jest nieszczęściem i prze- kleństwem zbiorowości. Liberalizm wy- myślił żydzi, pacyfizm też żydzi...

— Czy i komunizm?

— I komunizm. Udział żydów w ko- muniźmie jest tylko do tego momentu, gdy kończy się rewolucja, a zaczyna się budowa. Żydzi są świetnymi emisar- juszami rewolucji.

— Czy i rewolucji hitlerowskiej?

— Nie, bo nasza rewolucja wyra- stała z ducha obcego żydom i była przeciw nim skierowana. Niech pan spojrzy teraz na naszą młodzież...

— Właśnie: młodzież...

— Nie było bardziej nieszczęśliwej młodzieży, jak młodzież niemiecka. Za- truwana humanitaryzmem i pacyfiz- mem, upokarzana klęską wielkiej woj- ny — młodzież niemiecka traciła sens wszelkich dążeń, staczała się na dno niewiary, beznadziei, pesymizmu.

— A dziś?

— Dziś każdy z nas, młodych Niem- ców, wie poco ma żyć, dlaczego i dla- jakich ideałów pracować. Czy pan wi- dział gdziekolwiek tylu młodych ludzi uśmiechniętych, radosnych, szczęśli- wych, jak teraz w Niemczech?

— No, szczęśliwych — to może przesada...

— Nie — wiem to po sobie. Czy pan wie, że ja byłem komunistą?

Eryk von M. pochylił się ku mnie i mówił drżącym głosem:

— Całego życia mi nie starczy, aby ten grzech śmiertelny odrobić. To była zbrodnia, którą popełniłem wobec mojej ojczyzny. Rozgrzesza mnie to, że nie bardzo zdawałem sobie z tego spra- wę, co czynię. Byłem b. młody. Do par- tii komunistycznej zawiedli mnie Toller i Glaeser, a także Arnold Zweig.

Zrozumiałem nienawiść von M. do tych pisarzy. Po pewnym czasie, gdy towarzysz mój się uspokoił wróciłem znów do sprawy komunizmu.

— Obozy koncentracyjne dla komu- nistów bardzo zmalały, a niedługo nie będzie ich wcale. Olbrzymia ilość ko- munistów przeszła do nas z przekona- nia!

— Trudne do wiary...
— A jednak tak.

— To prawda, że niektóre chwytły metodyczne waszego reżimu wzięte są żywcem z doświadczeń rosyjskiej re- wolucji.

— Oczywiście, operujemy wypró- bowanymi przez innych środkami. Za- daliśmy komunistom całego świata cios w samo serce. Udowodniliśmy, że t. zw. burżuazja ma jeszcze coś do powie- dzenia. Że nie zginęła, nie zmarniała. Na- sza rewolucja jest bardziej etyczna.

— Dlaczego?

Wszedł do przedziału konduktor, a potem była stacja — Hannover. Posze- dłem do bufetu. Nie było sposobności nawrócić do przerwanej rozmowy. Czu- łem zresztą, że von M. niezbyt chętnie inowilby dalej na ten temat.

Gdy pociąg znów ruszył, Eryk von M. obiecując pomarańcz, zadał szereg pytań, jedno po drugim — nie czeka- jąc na moją odpowiedź —:

— Dlaczego wasz „Führer”, Mar- szalek Piłsudski nigdy nie mówi przez radio? Dlaczego nie mówi do młodzie- ży? Ani do wojska? Dlaczego nie jeź- dzi po wsiach? Dlaczego u was istnieje opozycja? Poco jest sejm? Przecież to niema sensu!...

Chciałem wyjaśnić dlaczego to wszystko ma sens, ale von M. przerwał mi i zaczął mówić o tem, co go popro- stu porywało — o młodzieży.

— Wie pan — naszą młodzież tyl- ko można porównać do sowieckich „udarników”. Każdy z tych chłopaków, jakich pan w Niemczech widzi to Füh- rer w miniatursze. Każdy z nich dźwiga w sobie poczucie wielkości. A u was?

Zatkało mnie. Przyznaję, że ponie- śla mnie wściekłość. Eryk von M. u- śmiechał się ironicznie. Był szczęśliwy i dumny.

— Powiem panu prawdę — mówi- łem — że to, co mnie najbardziej przera- ża — to wasza młodzież. Jest wspania- le zorganizowana — to prawda, jest dumna, butna, bitna — ale czuję pod- tem wszystkim jakąś duchową pustkę. Mesjanizm wasz jest pusty, fałszywy, groźny, bo płaski i mały. Ci chłopcy będą bardzo nieszczęśliwi.

— Co też pan mówi? Szczęście —
(Dalszy ciąg na stronie 4-ej).

Podróż do Niemiec hitlerowskich.

(Dokończenie).

to poczucie wartości i siły — to musi mieć w sobie każdy Niemiec! Przez pa na mówi chrześcijański liberal, który sobie i innym lubi utrudniać życie.

— Zobaczmy, mój panie, trochę później.

— Niech pan wie, że socjalizm narodowy jest przewrotem nie tylko politycznym. To jest „przedewszystkiem” przewrót moralno-religijny.

Przypomniała mi się książka von Rosenberga, z której mój rozmówca zaczął cytować to, co już znałem. W rozmowie pojawiały się bardzo często nazwiska znanych na całym świecie filozofów: Fichte, Schelling, Nietzsche — no, a przedewszystkiem Hegel.

Ach, ten Hegel! Przecież on jest du chowym ojcem komunizmu, od niego wyszedł Marks ze swoją dialektyką. Z imieniem Hegla łączył się żywot Marksa, Lenina, Plechanowa. Z jego imieniem łączy się teraz imię Hitlera.

Tak, hitlerowcy mają w swej przeszłości wielu proroków.

Gdy mój dygnitarz Eryk von M. zakończył długim wywodem umilkł na chwilę — zacząłem obracać podszewkę nowej filozofii hitlerowskiej i ukazywać jej dziury. Mam także wiedzę filozoficzną, co ułatwiło mi wynajdywanie tych dziur. Na długi szereg wątpliwości — odpowiadał mi Eryk von M. zdaniem, które przecięło wszystko:

— Niech pan nie zapomina: w Niemczech jest około 30-tu milionów młodych ludzi, którzy nie ukończyli 25-go roku życia. To rozwiązuje i rozstrzyga wszelkie wątpliwości.

— To prawda, przyznałem w duchu.

Rozmowa się urwała. Między nami wyrósł nagle wysoki mur.

Zresztą jeszcze tylko pół godziny byliśmy razem. Potem była już Kolonia. Z okien wagonu patrzyłem, jak

Przesilenie w rządzie rumuńskim jest oczekiwana w najbliższym czasie, naskutek wyroku na „Żelazną Gwardję“.

Budapeszt, 9 kwietnia.

Mimo urzędowego dementi, mimo oświadczenia króla Karola, iż ma pełne zaufanie do rządu Tatarescu, doniesienia z Bukaresztu świadczą, iż w łonie

rządu rumuńskiego istnieje poważny konflikt. Skompromitowane poważnie przez uniewinniający wyrok na wodza „Żelaznej Gwardji” rządowe stronnictwo liberalów ze swym wodzem Dinu

Bratianu stanowczo domaga się od członków rządu, by wystąpili ze stronnictwa.

Na tem tle doszło podobno do poważnych tarć z premierem Tatarescu, w wyniku których Bratianu demonstracyjnie wyjechał do Rzymu. Premier Tatarescu nakłania obecnie liberalnych ministrów, by nie usłuchali wezwania stronnictwa i pozostali w rządzie.

Najwięcej kłopotu ma premier z ministrem Titulescu, który na dwugodzinnej konferencji z premierem, domagał się ustąpienia rządu. Być może, że zapowiedziana paryska wizyta Titulescu w obecnych warunkach nie dojdzie do skutku. Minister wojny Ujica uległ namowom premiera i w rządzie pozostaje, natomiast minister spraw wewnętrznych zdecydowany jest usłuchać rad Bratianu.

Prasa rumuńska o trudnościach gabinetu nie przynosi ani słowa, niemniej jednak sprawa przesileniowa jest naczelnym tematem rozmów w kołach politycznych.

Zagadka „promieni śmierci“.

Zbliżenie ręki zabija sztucznie hodowane komórki organiczne.

Wiedeń, 9 kwietnia.

Dr. Walter Finkler zamieszcza w „Umschau” sprawozdanie o zdumiewających doświadczeniach prof. Möllendorfa we Fryburgu. Komórki organiczne hodowane sztucznie w epruwetce zamierały, kiedy zbliżono do nich żywą mysz lub też rękę ludzką. Zdawałoby się tedy, że żywe zwierzęta ssące wysyłają jakieś promienie uśmiercające żywą tkankę zwierzęcą.

Prof. Möllendorf zdołał wytłumaczyć to zagadkowe zjawisko w sposób

naturalny. „Promienie śmierci” niszczące tkankę zwierzęcą były promieniami ciepła, które prawdopodobnie wywoływały niekorzystne zmiany stanu koloidalnego komórek. Eksperymenty udawały się, gdy panowała różnica temperatur.

Z doświadczeń prof. Möllendorfa wynika, że różnice temperatur wpływają silnie na komórkę organiczną. Zjawisko to będzie niewątpliwie przedmiotem dalszych badań naukowych.

Pogrzeb „Białego Cielecia“,

wodza szczepu „Czarnych Nóg“, odbył się z wielką okazałością. — Model do pięciocentowej monety.

Nowy Jork, 9 kwietnia.

Onegdaj odbył się w Browning w stanie Montana, niezwykle uroczysty pogrzeb popularnego wodza indiańskiego „Białego Cielecia” z dwiema „strzelbami”, naczelnika szczepu „Czarnych Nóg”. Oblicze jego każde dziecko amerykańskie zna lepiej niż twarz Jerzego Waszyngtona, czy prezydenta Roosevelta, bowiem on był modelem dla rzeźbiarza Frazera dla pięciocentowej monety amerykańskiej. Stąd popularność „Białego Cielecia”.

Naczelnik zmarł w podeszłym wieku 82 lat, nabawiwszy się grypy. Nie

wspina się ku niebu po promieniach go tyku najwspanialsza na świecie katedra. Eryk von M. uścił mi rękę na pożegnanie i uśmiechnął się.

Było mi przykro, ale musiałem stwierdzić, że to mój wróg.

pomogli mu ani najslawniejsi lekarze amerykańscy, ani cudowne korzenie indiańskie, ani czary, ani modły „Czarnych Nóg”.

Za zwłokami, ubranymi w uroczysty strój wodzów, kroczyły tłumy Indian, z twarzami pomalowanymi na znak żałoby na czarno, wznosząc modły do Wielkiego Manitou.

Na cmentarzu katolickim, wokół grobu zasiadli przybrani w orle i sokole pióra naczelnicy, wysłuchując z powagą i w milczeniu modlitw katolickiego duchownego. Po chrześcijańskich uroczystościach żałobnych odezwały się bębny, czarownicy i stare indianki zaintonowały „Pieśń wilków”. Zmarły naczelnik powędrował na Wielkie Łowy, a jego współplemięcy na małych koniach, rowerach, ba, nawet w samochodach, ruszyli do swych osad, gdzie rozpoczyna wielki post, trwający niekiedy aż do zupełnego wyczerpania.

Czy Szwecja udzieli pożyczki Sowiетom.

Sztokholm, 9 kwietnia.

(Pat) — Przedstawiciele szeregu organizacji gospodarczych wykazują nie mał jednomyślnie wielką rezerwę w stosunku do projektowanego z ZSSR, układu na podstawie którego Szwecja ma udzielić Sowiетom pożyczki w wysokości 100 milj. koron.

Prawdopodobieństwo ratyfikowania tego układu przez parlament wydaje się bardzo niewielkie.

Specjalnie po dzisiejszej deklaracji przywódcy agrariuszy, który w dłuższym przemówieniu podkreślał, że ryzyko jest tak wielkie, że korzyści, jakie mogłyby osiągnąć z układu, nie zdołają go zrównoważyć. Rządowe stronnictwo socjal-demokratyczne nie zdoła przeprowadzić tego układu w parlamencie bez pomocy przedstawicieli stronnictw mniejszości, a w pierwszym rzędzie stronnictwa agrariuszy.

MAURUS JOKAL

Zareczyny.

Anna Drenówna była piękną dziewczyną, godną najlepszego męża na świecie. I znalazła go, choć — przyznać trzeba — w sposób dość dziwny.

Pewien oficer dragonów zawrócił jej głowę. Był to jeden z owych lalusów z epoletami i ostrogami, których nazwiska nie warto nawet wymieniać. Złudnemi przyrzeczeniami zdobył sobie serduszek młodej dziewczyny, a potem — jak to zwykle bywa w takich wypadkach — puścił ją kantem. Anna nie dała się jednak zwieść tak łatwo i odszukała go w rezydencji cara. W milczeniu wyciągnęła przygotowany w muftce rewolwer i strzeliła do pięknego oficera, gdy stał przed swą kompanią.

Oficer nie umarł. Wyleczono go z ran. Było to okolicznością łagodzącą dla wyroku sądu wojkowego. Wyrok ten brzmiał: — sto uderzeń nahałką, — gdyby zaś oficer zmarł, skazanoby ją na dwadzieście straszliwych ciosów.

Kto został skazany w Rosji na karę chłosty, przestawał już właściwie istnieć. Jeżeli nie umierał pod knutem, wysyłano go na Sybir, gdzie wędrował tak długo, dopóki ginał wskutek głodu, chłodu lub epidemii.

Anna Piotrowa zdawała sobie sprawę z tego, że w razie przetrzymania stu ciosów — co było rzeczą wątpliwą — wysłana zostanie na Sybir. Jako miejsce zesłania przeznaczono dla niej twierdzę Kopal. Tam miała również wyjść zamaż, mężczyźni tam nie brak było...

Twierdza Kopal wznosiła się w Azji Środkowej i miała wokół siebie tak piękną równinę, że sześć armat z lat-

wością mogło rozpedzić całą horde kirgizów. Okolica ta miała jeszcze inne zalety. W promieniu dziesięciu mil nie było widać ani jednego krzaczka, ani jednej roślinki i trzy dni conajmniej trzeba było jechać na grzbiecie szybkoconego wielbłąda, by dotrzeć do źródła z wodą, zdajną do picia.

Najbliższym sąsiadem był związany z Rosją przyjacielskim węzłami sultan Karapalku, zwany Emrissem. Małżonka jego była wzorową matką. Sama szyła dla swych dzieci odzież, którą sporządzała w ten sposób, że od czasu do czasu zanurzała swe bachory w lepkiej tłustej glinie, przylegającej do ciała i chroniącej przynajmniej od ukąszeń much oraz komarów. Jego Sultańska Mość tylko zimą nosił garnitur w komplecie, latem zaś zakrywał swe ciało tylko opaską, a order św. Włodzimierza zawieszal na nagiej piersi.

W twierdzy Kopal mieszkał tylko komendant rosyjski i jego żołnierze, wernopoddani kirgizji wraz z ich żonami.

Dwa razy w roku wyruszał z twierdzy pułk konnych kozaków, który przywoził mieszkańcom Kopalu mąkę, wino i inne artykuły żywnościowe oraz pocztę. Twierdza Kopal nie była więc zupełnie odcięta od świata.

Ten właśnie „cudny” zakątek przeznaczony został dla Anny Piotrowy, jeśli wytrzyma sto uderzeń nahałką...

Nastąpił dzień wykonania kary. Anna Piotrowa padła na kolana, zakryła twarz rękoma i drżała jak liść na wietrze.

Profos sięgnął po chustkę, okrywa-

jając jej plecy i zawołał: — Tałroga! Z szeregu wystąpił rosły, silny kozak.

Anna Piotrowa gotowa była zębami bronić się przeciw zerwaniu chustki z jej ciała...

— Przytrzymaj jej ręce i uważaj, żeby cię nie ugryzła!

Kozak chwycił jej delikatne dłonie w swe muskularne łapy i ścisnął je mocno.

Anna Piotrowa nie ugryzła go, tylko spojrzała nań swymi wielkimi, smutnymi oczyma. W spojrzeniu tem tkwiła jakaś siła, ujarzmiająca dzikie bestie, ból przeogromny i rozeklane błaganie... Kamienne serce kozaka topniało powoli pod palącymi promieniami tego wzroku... Gdy profos poraz drugi zamierzał zderzyć chustę z jej ramion, Tarboga krzyknął:

— Nie tykaj jej!... Ja biorę na siebie połowę tej kary!

— Jakim prawem?

— Prawem, jakie mi przysługuje, gdybym się z nią ożenił... Wiesz przecie, że mąż dzieli karę wraz z żoną...

— Dobrze!... Rozbieraj się!... Zobaczmy, czy nie pożałujesz twego kroku!

Tarboga rozebrał się do pasa, pozwolił związać sobie sznurem ręce i do nóg przyczepił 24-funtowy ciężar.

Profos był wściekły. Obie rękoma wywijał knutem, z całych sił walił w nagie ciało, pytając za każdym razem:

— No, jak tam?... Smakuje ci jeszcze ożenek z piękną dziewczyną?... Cieszysz się na myśl o weselisku?...

Tarboga zębami ciał wasy, by nie wyć z bólu.

Anna Piotrowa z przerażeniem patrzyła na strugę krwi, spływającą z

pleców kozaka, który cierpiał tak strasnie za nią... Zaraz i na nią przyjdzie kolej... Profos odliczył już pięćdziesiąt ciosów.

— Jeszcze dziesięć — zawołał Tarboga.

— Dzielnym z ciebie chłop!... Ale czekaj, teraz dam ci te „najlepsze”!

I poczęł walić znowu z całych sił. A każde uderzenie było nową raną w sercu Anny Piotrowy... Po sześćdziesiątym uderzeniu kozak jęknął:

— Jeszcze dziesięć!

Profos wpadł w istny szal. Z bestjańskim grymasem na wykrzywionej twarzy smagał kręconem biczyskiem swą ofiarę...

Dla Anny Piotrowy pozostało jeszcze 30 ciosów...

Tarboga spojrzał na nią mętnymi oczyma, a widząc strach w jej pięknych oczach, dodał zduszonym głosem:

— Jeszcze dziesięć!

Znowu świsnął bat. Resztkami sił zdołał potem wyszeptać: — Jeszcze dziesięć!

Po dziewięćdziesiątym uderzeniu mógł już mówić. Przymknął oczy.

— No, jak tam?... — zapytał profos.

— Może ci dać jeszcze ostatni dziesięć?

Ponieważ nie mógł mówić, wskazał tylko potakując głową.

Zerwała się wtedy Anna Piotrowa, sama zrzuciła chustę ze swych śniegich ramion, piersią własną zakryła skrwawione plecy nieprzytomnego kozaka i krzyknęła:

— Nie pozwolę wam zameczyć mego męża!... Dla mnie ostatnie dziesięć ciosów!

Tak się odbyły ich zareczyny... Zostali mężem i żoną. Kochali się bardzo i może do dnia dzisiejszego żyją jeszcze w dalekiej twierdzy sybirskiej...

Tłum. — Lu...

Kwiecień
10
Wtorek

Dziś Ezechiela
Jutro Leona

Wschód słońca	4.53
Zachód słońca	18.28
Wschód księżyca	3.51
Zachód księżyca	14.36
Długość dnia	13.38
Przybyło dnia	5.22

Depesza kondolencyjna z powodu zgonu ś. p. Wł. Skoczylasa.

Wczoraj, gdy nadeszła do Łodzi wieść o zgonie wielkiego artysty grafika, dyrektora Instytutu Propagandy Sztuki, ś. p. Władysława Skoczylasa, komisarz rządowy wysłał depeszę kondolencyjną następującej treści:
Instytut Propagandy Sztuki, Warszawa.

W imieniu zarządu miejskiego w Łodzi składam serdeczne wyrazy współczucia z powodu przedwczesnego zgonu wielkiego artysty i obywatela ś. p. Władysława Skoczylasa.

WACŁAW WOJEWÓDZKI
komisarz rządowy m. Łodzi

Gaz staniał.

Zniżka obowiązuje od 1 kwietnia.

Zgodnie z naszymi zapowiedziami, komisarz rządowy m. Łodzi, inż. Wojewódzki postanowił wczoraj obniżyć ceny gazu dla prywatnych konsumentów i fabryk. Zniżka będzie obowiązywała już od dnia 1 kwietnia, a więc za cały bieżący miesiąc i w ten sposób rachunki płatne w pierwszych dniach maja już będą opiewały na niższą taryfę.

Obniżka cen gazu wynosi znacznie więcej, aniżeli początkowo przypuszczano. Maksymalna taryfa z 40 gr. za metr sześcienny została zredukowana do 35 groszy. Dla zakładów pracy zniżka będzie znacznie większa, gdyż uzależniona od ilości spalonych metrów sześciennych miesięcznie.

Nie chcą żyć...

6 zamachów samobójczych.

(gk) Dzień wczorajszy obfitował w zamachy samobójcze. Jeden z tych zamachów był udany: o godzinie siódmej rano pomiędzy stacjami Widzew i Andrzejów znalazł dróżnik najpierw kadłub kobiety, potem głowę. Dochodzenie ustaliło, że desperatką była 17-letnia Marjanna Sasiadek, służąca z Łodzi, która w ten straszny sposób odebrała sobie życie, nie mogąc przeżyć zawodu miłośnego. — Należy zważyć, że Sasiadekówna liczyła tylko 17 lat...

Ponadto obok tej młodej samobójczyni, usiłowały sobie wczoraj odebrać życie przez wypicie żrącego płynu: Wiktorja Dulej, licząca lat 64, zamieszkała przy ul. Przedzalanianej 140, Sabina Omachowska, zam. przy ul. Dąbrowskiej 30, Rozalia Przybylska, zam. przy ul. Świerkowej oraz dwaj mężczyźni: umysłowo chory Kazimierz Bogas, zam. przy ulicy Niemcewicza i Tomasz Kotowski, zam. przy ul. Grabowej.

Ci wszyscy, po pierwszej pomocy, jakiej im udzielił lekarz pogotowia, zostali odwiezieni do szpitala.

Bezrobotny nie płaci podatku lokalowego.

Jak się dowiadujemy, w związku z poborem podatku lokalowego w roku bieżącym, władze skarbowe zarządziły zwalnianie bezrobotnych od obowiązku płacenia tego podatku. Zwolnienie na stąpić może w wypadku jeśli bezrobotny zajmuje nie większy lokal, niż 3 izby (dwa pokoje z kuchnią) i nie posiada sublokatorów.

Bezrobotny, czyniąc starania o zwolnienie go od podatku, winien przedstawić w urzędzie skarbowym dowód rejestrowania go przez urząd pośrednictwa pracy i zaświadczenie administracji domu, w którym mieszka, że nie posiada sublokatora.

— Co to jest reorganizacja?
— Co jeden zrobił, drugi zmienia, a trzeci... likwiduje!

Zmiany w Ubezpieczalni Łódzkiej

Likwidacja 35 punktów lekarskich. — Dotychczas niewiadomo, ilu jest w Łodzi ubezpieczonych. — Znaczny spadek wpływów.

Eksperymenty są bardzo kosztowne.

Ubezpieczalnia społeczna w Łodzi rozpoczęła wczoraj swoją reorganizację. Nie są to jeszcze skutki lustracji komisji ministerjalnej — reorganizacja, jaką wczoraj zapoczątkowano, jest konsekwencją planu, ułożonego przez lokalne władze ubezpieczalni.

W pierwszym rzędzie zaczęto wczoraj likwidować niektóre punkty lekarskie.

Ogółem zlikwidowanych będzie 35 punktów lekarskich, przy zachowaniu całej lekarskiej obsługi i w ten sposób ubezpieczeni z jednej strony otrzymają częściowo

wolny wybór lekarza,

z drugiej zaś będą mogli korzystać z pomocy lekarskiej na punkcie, nie tylko w określonych godzinach, lecz w ciągu całego dnia. Dotychczas punkt lekarski był czynny przez 3 godziny dziennie. Obecnie gdy do każdego punktu przydzieli się 2-3 lekarzy — będą oni przyjmować ubezpieczonych przez cały dzień, od 8 rano do 10 wiecz.

Oczywiście, nie nastąpi to od razu.

Narazie rozpoczęto od likwidacji punktów na ul. Sosnowej oraz Napiórkowskiej, punkty te zostały wcielone do punktu 7-go, w zakładach przemysłowych Geyera przy ul. Piotrkowskiej. Punkt 7 natomiast został złączony z punktem 9 na ul. Kątnej Z 4-ch zrobiono więc w dniu wczorajszym dwa, a na każdym punkcie urzędować będzie po dwóch lekarzy, w godzinach od 10-jej do 2 popoł.

Realizacja wszystkich udogodnień uzależniona jest od ostatecznego ustalenia wielu ubezpieczonych mieszka w

Łodzi i w jakich dzielnicach oni mieszkają. Mimo bowiem bardzo skrupulatnie przeprowadzonej ewidencji i założenia kartoteki, Ubezpieczalnia ścisłych danych nie posiada. Nie wszyscy ubezpieczeni wypełniając w styczniu swe karty ewidencyjne, poddali dokładnie wykaz członków rodzin, pozostających na ich utrzymaniu i mających prawo do świadczeń. I z tego względu w najbliższym czasie

będzie przeprowadzona kontrola w domach ubezpieczonych,

by sprawę tę należało uporządkować. Poza tem ubezpieczalnia nie objęła jeszcze wszystkich służących. Mimo wiełokrotnych wyjaśnień — nie wszyscy ubezpieczeni wiedzieli, iż powinni wypełnić dla służby domowej karty zgłoszeń. W porównaniu z grudniem 1933 roku, w styczniu b.r.

zameldowano o 3000 służących mniej.

Do tej pory Ubezpieczalnia nie wie jeszcze, czy taką liczbę służących zwolniono z pracy, czy też pracodawcy nie dopełnili obowiązku rejestracji. Gdy ilość członków będzie ustalona definitywnie, wówczas dopiero nastąpi dalsza realizacja planu reorganizacyjnego ubezpieczalni.

Jest rzeczą charakterystyczną, iż do chody ubezpieczalni w dziale chorobowym (dawna kasa chorych) zmniejszyły się w styczniu b. r. w porównaniu z rokiem ubiegłym o 350.000 zł. W grudniu ub. roku wpłynęło 1.312.000 zł., a w styczniu b. r. 708.000 zł.

Wprawdzie ubezpieczalnia nie odczuła narazie tego zmniejszenia się wpływów, ponieważ redukcja świadczeń, na mocy nowej ustawy, wynosi taką wia-

Roboty się już rozpoczęły

Budujemy kanalizację, wodociągi, szosy i skwery.

Sprzyjające pogody umożliwiły w tym roku rozpoczęcie robót sezonowych wcześniej aniżeli początkowo zamierzano. Pełne uruchomienie prac przewidziane było dopiero na koniec kwietnia, tymczasem już wczoraj przystąpiono do angażowania większych partii robotników.

320 robotników kanalizacyjnych rozpoczęło pracę już wczoraj. Ponieważ w roku bieżącym przewidziane są roboty kanalizacyjne na dużych odcinkach, a równocześnie podjęte będą roboty wodociągowe, zaszła konieczność zwiększenia ilości zatrudnionych robotników.

W ciągu najbliższych dwóch tygodni ogółem przyjętych będzie do tych robót 1.800 ludzi.

Przy robotach brukarskich i ziemnych do wczorajszego dnia zatrudnionych było już 380 robotników. W ciągu dwóch tygodni liczba ta będzie powiększona do 800 ludzi.

Przy robotach plantacyjnych pracuje obecnie 74 robotników i 60 robotnic. Robotnicy ci zatrudnieni są narazie przy konserwacji i uporządkowaniu parków i ogrodów. Dalsze angażowanie robotników w tym dziale uzależnione jest od otrzymania kredytów z Funduszu Pracy.

Miejski podatek od nieruchomości

został już zatwierdzony przez urząd wojewódzki.

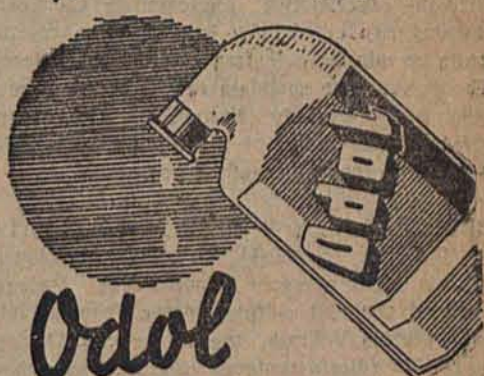
Jak wiadomo, miejski podatek od nieruchomości uchwalala i zatwierdzala rada miejska. W roku bieżącym wymiar podatku został ułożony przez tymczasowy zarząd miejski i przesłany do zatwierdzenia urzędowi wojewódzkiemu.

Wczoraj podatek ten został zatwierdzony. Będzie on wynosił dla nieruchomości I-jej kategorii, w których co najmniej 50 proc. sumy czynszów komornianych przypada na mieszkania 1 i 2-izbowe przy łącznym komornem 2000 zł. — 30 proc. podatku państwowego, przy łącznym komornem do 4000 zł. — 50 procent podatku państwowego oraz przy łącznym komornem ponad 4000 zł. — 75 proc. podatku państwo-

wego od nieruchomości. Od nieruchomości kategorii II-jej w których co najmniej 50 proc. czynszu przypada na mieszkania 3 i więcej izbowe — 100 proc. podatku państwowego. Od nieruchomości użytkowanych na cele handlowe i przemysłowe — 75 proc. podatku państwowego. Domy, w których jest jednokrotna ilość mieszkań 1 i 2-izbowych oraz większych, zaliczono do kategorii I-jej.

Płatność tego podatku przypada łącznie z podatkiem państwowym w drugim miesiącu kwartału następującego, a więc za I kwartał br. podatek jest płatny w maju br., za drugi kwartał w sierpniu, za trzeci — w listopadzie i za czwarty — w lutym następnego roku.

W każdej
kropki siła!

Odol
odświeża
i dezynfekuje
jamę ustną!

śnie sumę. Ale jest to fakt dość znamienny.

W związku z tem

poczyniony będzie szereg oszczędności. W pierwszym rzędzie postanowiono od wczoraj wydawać lekarstwa do aptek fabrycznych wyłącznie za zwrotem kosztów. Ubezpieczalnia wydaje bowiem każdej fabryce apteczki i dotychczas stale bezpłatnie uzupełnia je. Obecnie fabryki będą musiały za lekarstwa płać. Zarząd ubezpieczalni sądzi, że zaoszczędzi na tem kilkaset tysięcy złotych rocznie.

Odroczenie pogrzebu ofiar pożaru fabryki Wienera

Pogrzeb szczątków Walerji Baranikowej i Janiny Piaskowskiej — dwóch robotnic, spalonych podczas pożaru w fabryce Wienera przy ul. Południowej, miał się, według zapowiedzi i zgodnie z nekrologiem, ogłoszonym przez rodziny obu robotnic, odbyć w dniu dzisiejszym o godzinie 12-jej w południe.

Dowiadujemy się, że pogrzeb ten dziś się nie odbędzie. Władze nie udzieliły jeszcze zezwolenia na pochowanie szczątków obu ofiar katastrofalnego pożaru. Pogrzeb odbędzie się niechybnie w najbliższych dniach.

OSOBISTE

Wczoraj komisarz rządowy m. Łodzi inż. Wojewódzki udekorowany został odznaką komendancką P. W. Wrećzenia odznaki dokonał plk. dypl. J. Gabrys, kierownik IV okręgowego urzędu WF. i PW. w towarzystwie mjr. Jancarza.

Dyżury aptek.

Dziś w nocy dyżurują następujące apteki: — Sz. Jankielewicz (Stary Rynek 9), L. Steckla (Limanowskiego 37), B. Gluchowski (Narutowicza 6), St. Hamburga i S-ki (Główna 50), L. Pawłowski (Piotrkowska 307), A. Piotrowski (Pomorska 91).

Z „UZDROWISKA”

Kancelaria instytucji zawiadamia, że zapisa chorych na wyjazd na sezon II-gi dla mężczyzn do „Uzdrowiska” odbędzie się w środę, dnia 11 kwietnia 1934 r. o godz. 3-iej pp.

Kandydaci winni się zgłosić w kancelarii przy ul. Cegielnianej nr. 21 z dowodem osobistym i oddzielną fotografią.

Rozmaitości ze świata.

WZROST CZYTELNICTWA W ANGLII.

Pomimo kryzysu i wbrew opinii, iż sport jest jedyną namiętnością Anglików, w Anglii zaobserwowano znaczny wzrost czytelnictwa. Dane statystyczne stwierdzają, iż rok 1933 był rekordowy pod tym względem. Ogółem wydano w roku ubiegłym 15.022 książki. Na ogólną liczbę wydanych książek pierwsze miejsce zajmuje powieść reprezentowana przez cyfrę 4000, z czego znaczna część przypada na przedruk i nowe wydania. Z dziedziny socjologii ukazało się przeszło 1000 książek, z dziedziny religii — 1000, biografii — 763, oraz 676 zbiorów poezji. W stosunku do roku poprzedniego spadek liczby wydawnictw zaobserwowano w dziedzinie rolnictwa i ogrodnictwa, filozofii i wychowania. Biblioteki publiczne Wielkiej Brytanii wypożyczyły w ciągu roku ubiegłego — 136.231.833 książek, co stanowi wzrost o 70 milionów egzemplarzy w okresie 10-letnim. Do rozwoju czytelnictwa przyczyniają się liczne towarzystwa miłośników książki, które wyznaczają co miesiąc najlepszą z wydanych książek. Towarzystwa te spełniają rolę, jaką we Francji odgrywały nagrody literackie. Odnaczone książka „The choice of the Book Society”, cieszy się zawsze olbrzymim powodzeniem.

CHODZIŁ Z IGŁĄ W CIELE PRZEZ 23 LATA.

Robotnik wiedeński, Volrath, przechodził 23 lata temu operację ślepej kłki. Podczas operacji zostawił chirurg przez zapomnienie, jak twierdzi Volrath, igłę w brzuchu. Dopiero w r. 1929 zdjęcie rentgenowskie ujawniło obecność igły w ciele operowanego. Wobec takiego wyniku prześwietlenia wytoczył Volrath sprawę sądową chirurgowi o niedbalstwo, żądając przytem odszkodowania w sumie 10.000 szillingów oraz renty dożywotniej. Dla ścisłości należy dodać, że obecność igły w jamie brzusznej nie przyczyniła się do niezdolności Volratha do pracy, to też sąd przyznał mu zapewne tylko częściowe odszkodowanie z tytułu satysfakcji moralnej.

CO MUSIAŁBY UMIEĆ IDEALNY KUCHARZ.

Idealny mistrz sztuki gastronomicznej, któryby wyszedł ze szkoły francuskiej Brillat Savarin'a, musiałby poznać jednocześnie tajniki wypieku ciast w Wiedniu lub w Kopenhadze, sztukę sporządzania przekąsek w Skandynawii lub w Italii, zup — w Rosji, kiełbasek — w Niemczech, pasztetów — w Nowej Anglii, zapiekanej fasoli — w Marylandzie, pieczeni z różną — w Londynie, knedli — w Pradze, smażonych ryb — w Szkocji, etc. etc.

Sala Filharmonii

Tel. 213-84.

Jutro ŚRODA, dnia 11-go kwietnia i połutrze CZWARTEK, dnia 12 kwietnia o g. 8.45 wiecz.

Wielka Warszawska Szopka Polityczna 1934

Satyra — Parodia — Muzyka — Śpiew.

„SZACHY PANA MARSZAŁKA”

POSTACIE SZOPKI

Płk. Splawek	Pos. Wleś - Licki
Gen. Składowy-Sławowski	D.D. Mowski z Dmow
Świt - Marszałek	Pani B. Becka
Płk. Jagrym z Maleszewa	Burm. Wrzodzik
Min. Moguś Biedziński	Pożyczka
Prezes Twardzioch	Boy Mędrzec
Min. Jędrzel Januszewicz	
Min. Bryzdor	Długawa Wlenaszewski
Erzdek Ogłński	Kostek Boruta Brzeski
Gen. B. Becki	Olimpijawa-Lasiewiczówna
Płk. Ukrainiec	Gen. Góra - Fildacki
Baden - Kandrowski	Pos. Pstroński
Ikac Darjan Madrowski	B. Pos. Piernik
Min. Józef II	Gen. Orlika
B. Posel Płot	Smidz - Rygły
Dr. Manleber	Ordonka
Gen. Gaz - Brzycki	Płk. Puwi Kłiński
S. R. A d e k	U. P. A.
Woj. Pralina Bieżmowski	Woj. Dr. Grażyna - Michalski
Gen. Podhalica	Mec. Pańszek-Fraschalski

WŁASNY WAGON Z DEKORACJAMI I REKWIZYTAMI

Bilety w cenie od 1 zł. do 4 zł. już nabywać można w kasie Filharmonii.

Teatr Rozmaitości

(daw. Teatr Miejski)

CEGIELNIANA 27. Tel. 112-25.

GOŚCINNE WYSTĘPY TEATRU

„A R A R A T”

Kier. Art. M. Brodersen

Dziś 2 przedstawienia o godz. 7.45 i 10 wiecz. Rewelacyjny program p. n.

WYHL. EFM ZYCH!..

w 2-ch częściach 16-tu odsłonach.

Reżyserja Dżigan i Szumacher.

Conferencjer Władysław Godik

Warszawscy fałszerze obligacji ujęci w Londynie

Dzięki energicznej akcji polskiej policji, władze angielskie wykryły wielką afere

Londyn, 9 kwietnia.

Cała prasa angielska ujawnia dziś fakt współdziałania londyńskiego Scotland Yardu z policją warszawską w sprawie fałszerzy obligacji państwowych i innych papierów wartościowych.

Dzienniki podają rozmaite sumy, co do wysokości dokonanych fałszerstw. Jedne twierdzą, że sfałszowano papierów wartości 250 tysięcy funtów, inne podają olbrzymią cyfrę miliona funtów.

Głównymi dokumentami wartościowymi, sfałszowanymi przez bandę warszawskich fałszerzy są obligacje 7-procentowej polskiej pożyczki stabilizacyjnej na sumę 50 tys. funtów oraz akcje

Lena Goldfields, brytyjskie bony państwowe, a także dolary amerykańskie oraz brytyjskie bony państwowe i znaczki opłat stemplowych i ubezpieczeniowych.

Dzienniki angielskie chwala sprawność policji warszawskiej i podkreślają, że dzięki energii polskiej służby bezpieczeństwa agencji Scotland Yardu udało doprowadzić sprawę do pomyślnego końca.

Sprawa ta zresztą miała już swój początek w sądzie policyjnym w Londynie a m. in. w ub. środę przy drzwiach zamkniętych rozpoczęto rozprawę przeciwko obywatelom polskim, których nazwi

ska są: Icek Jakub Nejmark, Benjamin Turek i Edward Popielec.

Oskarżenia są oni o przechowywanie 4.602 arkuszy fałszywych brytyjskich znaczków ubezpieczeń społecznych, wartości nominalnej 44.800 f. szterlingów.

Sprawa została odroczone do najbliższego czwartku, gdy bawiący obecnie w Warszawie agencji Scotland Yardu powrócą i przywiozą więcej materiału dowodowego.

Oskarżenia znajdują się narazie w więzieniu, albowiem proponowana przez nich kaucja została przez sędzięgo odrzucona.

Aresztowania tych trzech osobników dokonano we wtorek, gdy przyjechali oni do Londynu z kuframi, pełnymi fałszywych papierów wartościowych.

Policja była o ich przyjeździe uprzedzona i również uprzedzono władze celne w porcie Harwich, aby złooczyńców przy wjeździe nie aresztowano, lecz puszczono ich dalej do Londynu, gdzie nad nimi roztoczono ścisły nadzór.

Cała banda już od dłuższego czasu była śledzona.

Pięta był w ciemnie bity.

Padł ofiarą spryciarza, który sprzedał mu... cudzy samochód.

(as) Potrzeba jest matką wynalazków. Kazimierz Stolarczyk, bezrobotny, musiał być już nietylko w potrzebie, ale wręcz w nędzy, skoro wpadł na niezwykły pomysł sprzedania samochodu, którego nie posiadał, a którego kartę cyrkulacyjną znalazł.

Sprawa przedstawiała się jak następuje:

Pierwszego czerwca 1933 r. przybył z Poznania do Łodzi Jan Szymański. Nie powiodło się mu w naszym mieście, gdyż na samym wstępie zgubił portfel, zawierający 60 złotych i poza innymi dokumentami również kartę cyrkulacyjną na samochód, stanowiącą własność Szymańskiego.

Portfel wraz z zawartością znalazł Stolarczyk. Gdy minęły chwile radości z posiadania i z możliwości — nieprawej oczywista — wydania całych 60 złotych — Stolarczyk począł się zastanawiać, co zrobić, by spieniężyć inne dowody, a zwłaszcza dowód samochodu, jaki znalazł w portfelu.

Dwudziestego szóstego lipca, siedząc beczynnie w parku Poniatowskiego, Stolarczyk wdał się w rozmowę z przybyłym z Kalisza (rzecz dzieje się między „cudzoziemcami”) Józefem Piętą. Stolarczyk wyznał Pięcie, że jest w wielkiej potrzebie i że gotów jest sprzedać samochód, którego dowód posiada przy sobie — doskonały samo-

chód w dobrym stanie, marki jak widać w dowodzie, pierwszorzędnej za 500 złotych — byle zaraz. Pięta zapalił się do tego interesu. Po długich targach, w toku których Stolarczyk ujawnił dużo hartu ducha, gdyż dał się prosić i czynił trudności, stanęło na tem, że Pięta wpłacił 100 złotych zaliczki. Resztę miał zapłacić później. Wzajemnie za zaliczkę — wręczył mu Stolarczyk kartę samochodową.

Po dwóch dniach Pięta zjawił się w Poznaniu. Przybył z pieniędzmi, gotów wejść już w ostateczne posiadanie samochodu. Przybył oczywista do Szymańskiego, prawego właściciela wozu, znając jego adres z karty samochodowej.

Łatwo się domyśleć, jakiego przyjęcia doznał Pięta w Poznaniu. Szymański wezwał policję, by zajęła się tak mitym i niespodziewanym gościem.

Pięta wyjaśnił wszystko. Padł ofiarą oszustwa. Nie można go aresztować — bo nie jest winien zupełnie.

Dopiero 28 lutego został Stolarczyk ujęty. Postawiony Pięcie do oczu — Stolarczyk został przezeń od razu rozpoznany. Stolarczyk przyznał się do winy.

Wczoraj Stolarczyk stanął przed sądem grodzkim i został skazany na półtora roku więzienia.

Początek
o g. 4-ej

GRAND-KINO

Początek
o g. 4-ej

Dziś wspaniała premiera!

Wielki przebój produkcji austriackiej!

LIANA HAD WILLY FORST

czarują artystem i urokiem przebojowych piosenek w szampańskiej komedii p. t.

„Książę z Arkadii”

Film całkowicie mówiony i śpiewany po niemiecku.

Nadprogram: Tygodnik Paramountu i P.A.T.

Bilety bezpłatne, ulgowe i passepartouts nieważne.

Śmierć aktora wskutek śpiączki

Tragiczne dzieje ofiary cukrzycy.

Grudziądz, 9 kwietnia.

(A. N.). Znany na terenie m. Grudziądza utalentowany aktor teatru miejskiego Zygmunt Panek, którego miłośnicy teatru mieli sposobność podziwiać za czasów dyrekcji p. Czarnieckiego, znalazł się od szeregu miesięcy bez pracy i żył w najsłabszej nędzy.

Artysta ten, nie mając innej możliwości zapracowania na codzienny kawałek chleba zabrał się do handlu do-

mokrażnego.

Bezrobotny artysta w poszukiwaniu pracy zamierzał udać się do Krakowa.

W drodze jednak Panek uległ nieszczęśliwemu wypadkowi w pociągu. — U przewieźnienego do szpitala w Ostrzeszowie aktora Panka stwierdzili lekarze nagły atak śpiączki cukrzycowej.

Mimo natychmiastowej pomocy Panek zmarł.

Najdelikatniej goli.

Z PODŁUŻNYM WYKROJEM

Dokąd pójść wieczorem?

TEATR MIEJSKI.

Dziś o 8.45 „Ivar Kreuger”.

TEATR POPULARNY (Ogrodowa 18).

Dziś o godz. 8.30 wieczorem — „Cnotliwa Zuzanna”.

KINO:

CASINO: — „Tańcząca Venus”.

GRAND-KINO: — „Książę z Arkadii”.

MUZA: — „Miłostki baletnicy”.

ROXY: — „Iskor”.

CAPITOL: — „Ostatnia Carowa”.

CORSO: — „Wyrok życia” i „Postkromiciel”.

CZARY: — „Maharadza Rampuru”.

PRZEDWIOŚNIE: — „Zdobycie cie muszę”.

RAKIETA: — „Byłem ci wierny”.

SLONCE: — „I Biała Lilja”, „Zdradca Zachodu”.

SZUKA: — „Bokser i Dama”.

ZACHETA: — „Dzieje grzechu”.

PALACE: — „Kocha... lubi... szanuje”.

METRO: — „Rewizor”.

ADRIA: — „Rewizor”.

OSWIATOWY: — I. „Kongres tańczy”, II. „Wamiekie wóz zaginionych ludzi”.

I. P. S. — PARK SIENKIEWICZA: — Wystawa „Salon Warszawski”.

CYRK STANIEWSKICH.

Dziś 1 przedstawienie o godz. 8.15 wiecz.

Wobec wielkiego powodzenia filmu

TANZĄCA WENUS

z JOAN CRAWFORD CLARK GABLE

przedłużamy wyświetlanie tego arcydzieła na jeszcze parę dni

CASINO

TUBA 75 GR i z 1.40
J. & S. STERNIEWICZ-POZNAN

LEKARZE STOMATOLODZY POLECAJĄ

ZNANA Z SWYCH ZALET

PASTE DO ZĘBÓW

ALBODONT

Jak w Niemczech wprowadzają socjalizm.

Na czele akcji przebudowy ustroju stoją trzej „rewolucjoniści”: dr. Filip Kessler, hr. von Goltz i... Krupp von Bohlen.—Cały przemysł został oddany do dyspozycji i pod rozkazy tej trójki.—Nic nie może się stać bez zgody i zezwolenia jednego z 12 „Führerów”.

Wszystko jest zmilitaryzowane i przygotowuje się do wojny.

Świat jest dziś wielkim laboratorium eksperymentów ustrojowych. W całym szeregu krajów dokonywują się próby przebudowy organizacji gospodarczo-społecznej na podstawach zupełnie nowych i będących zaprzeczeniem form, które stanowiły istotę dotychczasowego ustroju gospodarczego świata.

Ekspertyzy, urzeczywistniane w chwili obecnej na obu półkulach, przy całej swej różnorodności i różnokierunkowości posiadają jedną zspalającą je cechę. Jest nią dążność do wyeliminowania automatyzmu procesów ekonomicznych, do oparcia gospodarki na podstawach planowości i do wyznaczenia kierowniczej roli w życiu gospodarczym — państwu.

Wśród tych eksperymentów na uwagę zasługuje eksperyment, realizowany obecnie w Niemczech. Na uwagę szczególnie baczna, albowiem, wedle słów jednego z głównych teoretyków narodowo-socjalistycznych, dr. H. Scuria, stanowi on „całkowitą rewolucję w życiu gospodarczym i społecznym: rewolucję przynajmniej tak głęboką, jak ta, która dokonała się w roku 1917 w Rosji”.

Kancelarz Hitler wyposażył w dyktatorjalne uprawnienia ministra gospodarki narodowej, dr. Schmidta, upoważniając go do wydawania wszelkich dyspozycji, jakie uzna za potrzebne i wskazane. Jednym pociągnięciem pióra wszystkie organizacje poddane zostały pod jedno kierownictwo, zdolne do szybkiego działania i wyzwolenia z więzów zwykłej procedury administracyjnej.

Gospodarstwo niemieckie zostaje podzielone na 12 grup, czyli sekcji, odpowiedzialnych tyłuż zasadniczym dziedzinom działalności ekonomicznej narodu. Każda z takich grup łączy w sobie pokrewne gałęzie przemysłu, a na jej czele staje kierownik („Führer”) wyposażony w prawo mianowania szefów podsekcji, odpowiedzialnych tylko przed nim. Kierownicy sekcji wypełniają rozkazy Komendanta naczelnego („Oberführer”), który w ten sposób pod porządkowuje swej woli całość przemysłu niemieckiego.

Tym „Oberführerem” przemysłu niemieckiego został mianowany mąż zaufania Hitlera, dyrektor generalny zakładów elektro-technicznych Bergmanna, dr. Filip Kessler, zaś jego najbliższymi współpracownikami — hr. von Goltz i p. Krupp von Bohlen.

Przed przystąpieniem do bardziej szczegółowego omówienia dokonywanej obecnie reorganizacji życia ekonomicznego, należy położyć nacisk na fakt, że z pośród 12 nowych „Führerów” gospodarstwa niemieckiego, trzej tylko — pp. Krupp von Bohlen, szef potężnej grupy metalurgicznej, przemysłowiec fortuński Voegler i finansista Fischer, kierujący sekcją bankową i kredytową — nie są oficjalnymi hitlerowcami.

Dziesięciu pozostałych należy do partii narodowo-socjalistycznej, a jeden z nich, monachijski Pietsch, jest nawet bliskim przyjacielem kancelarza Hitlera. Skonstatowawszy to, należy zadać pytanie, jakie jest rzeczywiste znaczenie przeobrażenia gospodarstwa niemieckiego. Stwierdźmy od razu, że nie jest to rewolucja w tym względzie daleka od jedynomyślności. Istniejąwa przeciwnie poglądy na istotę i kierunek dokonywujących się przemian struktury ekonomicznej Niemiec. W myśl pierwszego z nich, przemiany te stanowią

program gospodarczy hitlerizmu okazał się całkowicie nieralny, że reforma przemysłu niemieckiego stanowi koncesję czysto formalną na rzecz postulatów teoretycznych narodowego socjalizmu i że w rzeczywistości dokonywane obecnie reformy nie są bynajmniej wyrazem dążenia do realizacji naczelnego hasła hitlerowskiego, jakim jest podporządkowanie całości życia gospodarczego państwu „totalnemu”, ale wręcz przeciwnie, zręcznym pomysłem manewrowym, mającym na celu przywrócenie przemysłowcom całkowitej swobody działania, odrodzenie w nowych formach doktryny gospodarczych dawnego reżimu.

Ale taka interpretacja nie zjednywa sobie wielu zwolenników. Ołbrzymia większość obserwatorów życia ekonomicznego Niemiec stoi na stanowisku, że dokonywana się reforma jest wyrazem zwycięstwa tendencji rewolucyjnych w stosunku do ustroju kapitalistycznego, że stanowi zaniknięcie kręgu zarządzeń, przeobrażających niemieckie gospodarstwo narodowe w zwartą i jednolitą organizację, całkowicie podporządkowaną rządzącej partii. Organizacja ta zespala w sobie Front Pracy (Arbeitsfront), który stanowi zestawienie („zgleichschaltowaną”) masę przedsiębiorców, robotników, rzemieślników, w szczególności, a także federację kooperacji stanu żywiejskiego (Reichsnachstand) i wreszcie — zreorganizowany przemysł niemiecki. Ten trójkłonowy twór opiera się na narodowo-socjalistycznej zasadzie etatyzacji i ogólnej kontroli nad gospodarstwem we wszystkich formach jego działalności.

W rzeczy samej, podejmując dzieło „organizacji przebudowy gospodarki niemieckiej” (jak się to urzędowo nazywa) rząd hitlerowski stawia sobie na celu ścisłą kontrolę nie tylko nad produkcją, w ścisłym tego słowa znacze-

niu, nie tylko nad handlem eksportowym i importowym, nie tylko nad bankami i innymi instytucjami kredytowymi, ale i nad wszystkimi przejawami działalności narodowej. Jednostki i przedsiębiorstwa będą ściśle podporządkowane swej „Führerowi”, który jest odpowiedzialny wyłącznie przed „Oberführerem” tj. dr. Filipem Kesslerem, ten zaś zależny jest nie od ministra, lecz od naczelników władz partii narodowo-socjalistycznej.

Życie gospodarcze Niemiec, całkowicie zatracą swą niezależność. Fabryki, domy handlowe, instytucje kredytowe nie będą mogły odtąd produkować, sprzedawać i dokonywać jakichkolwiek operacji stosownie do swej woli. Nie będą mogły wwozić, lub wywozić towarów wedle swych życzeń i potrzeb. Krótko mówiąc, Niemcy znajdują się w obliczu całkowitej etatyzacji swego gospodarstwa.

Import i eksport, kosztą produkcji, warunki wytwarzania przemysłowego — wszystkie przejawy działalności przemysłowej i handlowej znajdują się w zasięgu mocy oddziaływującej „Oberführera”, to znaczy — partii narodowo-socjalistycznej. Wyobraźmy sobie przedsiębiorstwa handlowe nabywające surowce, tkaniny, jedwabie np. we Francji. W warunkach nowej organizacji życia ekonomicznego zakupy te będą mogły być dokonywane tylko o tyle, o ile uzyska się na nie sankcje wszechpotężnej partii. Jeżeli partia uzna, że ze względów politycznych należy wyrzucić pre-się ekonomiczną na Francję, to towary te nie będą już mogły być kupione we Francji, ale dajmy na to w Anglii, w Holandji, lub w Sjamie. I przedsiębiorca będzie musiał być posłuszny dyktatowi swych „Führerów”. Nie będzie wolno kupować surowców stosownie do potrzeb indywidualnych ludności. Ponad potrzeby indywidualne wywyższa się interes zbiorowości, a raczej

pewna koncepcja interesu zbiorowości. Nowa organizacja gospodarcza stanowi realizację hasła „Gemeinnutz vor Eigennutz” („dobro ogólne ponad dobrem indywidualnym”), widniejącego na znaczkach pocztowych i streszczającego zasadniczy pogląd hitlerizmu na zagadnienie gospodarcze.

Decyzja co do tego, czy import jest niezbędny, będzie należała do „Oberführera”. I znając tendencje dominujące obecnie w Niemczech należy przypuszczać, że te uprawnienia będą wykorzystywane gwałtownie ograniczenia wwozu towarów zagranicznych do ilości najściślej nieodzownych dla potrzeb konsumpcyjnych ludności i że monopol handlu zagranicznego — albowiem nowe formy organizacji ekonomicznej nie są niczem innym, jak monopolem — stanie się walnym narzędziem autarkii integralnej nowych Niemiec.

Nacjonalizacja gospodarstwa niemieckiego stanowi fakt o niezmiernej doniosłości nie tylko dla Niemiec, ale i dla całej Europy. Brak jeszcze danych, umożliwiających wypowiedzenie się co do szans powodzenia eksperymentu Hitlera w dziedzinie czysto gospodarczej. Ale już dziś uświadamia się z należytą wyrazistością aspekt polityczny reformy niemieckiej: rola, jaką będzie odgrywać w razie komplikacji zewnętrznych gospodarstwo „zgleichgeschaltowane”, zmonopolizowane i zmilitaryzowane i podatne do manewrowania; gospodarstwo, z którego moment przypadku kowoci jest wyłączony całkowicie, a nieposłuszeństwo — opatrzone najostrejszymi sankcjami.

„Socjalizm pruski jest socjalizmem wojskowym”. Tak go określił jeden z teoretyków narodowego socjalizmu, Oskar Spengler. Trafność tej charakterystyki stwierdza się z całą wyrazistością w świetle pierwszego roku rządów hitlerowskich. J. W.

Coby było, gdyby...

Polska powstałaby wcześniej.

gdyby... w roku 1830-tym istniał telefon. — Maszyna parowa węgla spowodowała zmian, aniżeli wszystkie wojny Napoleona.

Gdyby Kleopatra miała nos nieco krótszy — powiedział Pascal — dzieje ludzkości innym potoczyłyby się torem. Być może. W owych czasach losy świata były tak zależne od humorów i romanów królewskich, że i fason nosa egipskiej monarchini nie był bez znaczenia. Z biegiem czasu jednak tyle koronowanych głów zdążyło pozlatywać z karków, tyle tronów — pójść do rupe-ciarni, że obecnie szukamy już innych czynników, decydujących w historii narodów.

W każdym razie jedno pozostało niezmienione. Mianowicie, fakty, które współczesnym wydają się drobne, bez znaczenia, bywały w skutkach swych daleko potężniejsze, niż te, które uważamy za najważniejsze.

Wiadomo np., że wielki Napoleon zlekceważył wynalazek maszyny parowej. Uważałby za wariata człowieka, któryby mu powiedział, że dzieło skromnego mechanika mocniej wpłynie na losy Europy, niż wszystkie wiekopomne zwycięstwa „boga wojny”. Gdyby Bonaparte był o pół stopy wyższy, prawdopodobnie niebyłby się w historii niezmienił; ale coby było, gdyby w r. 1807 nie był odrzucił myśli wyzyskania

parę dla celów komunikacyjnych...? Może przeżywalibyśmy dziś to, co przeżywać będą wnukowie nasi za lat dwieście.

Nasuwa się długi szereg pytań: jakim zmianom uległaby dzieje ludzkości, gdyby postęp techniki był nieco szybszy? Kto wie np., czy nie mieliśmyby oddawna Paneuropę, gdyby za czasów Cezara istniał telegraf...? Czy pomieszaliby się ludzimi języki, gdyby wieżę Babel budował inżynier Eiffel...? Czy Sahara nie stałaby się ogrodem, gdyby w czasach faraonów egipskich istniały pompy elektryczne i nowoczesne wodociągi...? Jakieby miała skutki katastrofa pompejańska, gdyby przed narodzeniem Chrystusa znano seismograf...?

Ale pogo sięgać do tak dawnych czasów i fantastycznych zestawień?

Ot, gdyby w roku 1830 znano telefon, istnieje duże prawdopodobieństwo, że Polska odzyskałaby niepodległość o 88 lat wcześniej.

Gdyby w r. 1812 stacje meteorologiczne ogłaszały przez radio komunikaty, Francuzi nie wybraliby się do Rosji w letnich paltoćkach i Moskwa byłaby zdobytą. Zachwycamy się radiem, jako

cudownym wynalazkiem, ale wciąż jeszcze nie doceniamy jego znaczenia historycznego. Takie fakty, jak komunikowanie się ze światem kpt. Byrda, przebywającego wśród lodów bieguna południowego, dalej — polskiej wyprawy na wyspę Njédzwiedzia, a następnie załogi „Czeluski” — to wypadki spokojne, przeogromnego znaczenia.

Pakty i układy dyplomatów, zmierzające do bratania ze sobą ludów cywilizowanych, dystansuje w tym kierunku mała skrzyneczka Marconiego. Jest rzeczą bardzo prawdopodobną, że dzięki niej prędzej nastąpi pacyfikacja świata, aniżeli na skutek oficjalnych wizyt, biesiad i toastów politycznych.

Gdyby radio wynaleziono bodaj o 50 lat wcześniej...

Ale dajmy pokój tym dochodzeniom. Nie domyślimy się nigdy, podobnie, jak nie nie dojdziemy, coby się z nami działo, gdyby Kleopatra miała nos nieco krótszy.

Byłoby inaczej, niż jest. Tyle wiemy. Gorzej, czy lepiej — o tem profil królowej egipskiej decydować nie mogli. Ale taki wynalazek, jak radio, daje już niewątpliwą perspektywę, w jednym tylko kierunku. W kierunku na — lepiej

„Muza” (dawn. Luna)

Początek o godz. 4-ej po poł.

DZIŚ I DNI NASTĘPNYCH!

Najnowszy przebieg FOXA, realizacji Henry KINGA

(Nowoczesne Małżeństwa)

Role główne odgrywają: ELISSA LANDI, MIRIAM JORDAN oraz WARNER BAXTER i VICTOR JORY

NADPROGRAMY! W każdym programie dźwiękowy tygodnik FOXA z wydarzeniami z całego świata

Kino „ROXY” Narutowicza 20.

Dziś i dni następnych!

Rewelacyjna kreacja słynnego MAURICE SCHWARTZA

„ISKOR”

Film mówiony i śpiewany w języku żydowskim
realizacji GEORGA ROLLANDA. — Początek w dni powszednie
godz. 4-ej, w soboty, niedziele i święta o 12-ej.

Życie społeczne.

SEKCJA „KIOSKARZY” PRZY KOLE ŚRODOWISKOWYM INWALIDÓW.

Przy Kole Środowiskowym Inwalidów — BBWR, powstała samodzielna Sekcja kioskarzy. Zebranie konstytucyjne odbyło się w lokalu Rady Grodzkiej przy ul. Przejazd 36.

Na zebraniu referat organizacyjny wygłosił kpt. Cwieka, wyjaśniając zasady organizacyjne Kół i Sekcji BBWR, oraz poruszając bolączki sprzedawców papierosów. Do Zarządu weszli: p. kpt. Cwieka, p. Przepiórka, Gnoński, Szymański, Wojtala i Grzymiski. Nowa Sekcja liczy 150 członków.

NOWE KOŁO ŚRODOWISKOWE RYTOWNIKÓW PRZY RADZIE GRODZKIEJ BBWR.

W dniu wczorajszym odbyło się w lokalu Rady Grodzkiej BBWR, zebranie organizacyjne Koła Środowiskowego Rytowników. Zebranie zagal p. Wacław Obuchowski.

Referat organizacyjny z wyjaśnieniem ideologii Bezpартijnego Bloku wygłosił p. plk. Wawłowski.

Zarząd ukonstytuował się jak następuje, prezes p. w. Obuchowski, wiceprezes p. L. Jaskólski, sekretarz T. Zalasik, skarbnik E. Duszek.

WYNIKI WESTIWALU ŚPIEWACZEGO.

W przededniu zamknięcia Wystawy Ruchomej Prób i Wzorów Przemysłu Krajowego zakończyło swe prace jury sędziowskie festiwalu śpiewaczego chórów łódzkich.

W skład jury wchodził pp. Z. Andrzejowska, prof. W. Lewandowski, dr. Marx, prof. B. Nagajewski, prof. T. Ryder, z ramienia Wystawy prez. J. Błyszynski i zast. nacz. inż. Czajkowski.

Jury ustaliło, iż w dniu 17. 3. wyróżnił się chór żeński Zjednoczonych Zakładów Scheiblera i Grohmana, w dniu 18. 3. chór sumowy katedralny, w dniu 25. 3. chór Kościuszko z Pabjanic i w dniu 7. 4. chór „Echa” oraz chór mieszany Zjednoczonych Zakładów. Na tej podstawie jury sędziowskie postanowiło przyznać następującym chóróm 3 nagrody: pierwszą nagrodę otrzymał chór sumowy katedralny pod kierownictwem prof. B. Ullasa, drugą nagrodę chór mieszany Zjednoczonych Zakładów Scheiblera i Grohmana pod kierownictwem prof. A. Charuby i trzecią nagrodę chór Echa pod kierownictwem prof. Prosnaka. Ponadto komisja postanowiła przyznać chóróm Kościuszkowski list pochwalny.

Wreczanie cennych nagród w postaci puław, ufundowanych przez zarząd Wystawy Przemysłu Krajowego odbyło się w sposób niezwykle uroczysty w pięknej sali Galerii Obrazów. Do zebranych wszystkich chórów, biorących udział w festiwalu przemówił w podniosłych i serdecznych słowach prof. W. Lewandowski, podkreślając znaczenie kulturalne i społeczne festiwalu, który w ciężkich latach niewoli kazał na duchu społeczeństwo polskie, niosąc przed nim zapowiedź wyzwolenia.

We wszystkie chóry, biorące udział w festiwalu śpiewaczym otrzymały listy z podziękowaniem za udział w tej artystycznej imprezie oraz za trud i wysiłek włożony przez kierowników tych chórów.

Galeria Obrazów w gmachu Banku Handlowego w Łodzi (Al. Kościuszki nr. 15) otwarta będzie jeszcze do końca bież. tygodnia.

POLSKA
KOMEDIA MUZYCZNA

**Pieśniarz
Warszawy**

EUG. BODO
MICHAŁ ZNICH
M. GORCZYŃSKA
WL. WALTER

Następny program

CASINA

**Katastrofa parowca.
50 osób utonęło.**

Londyn, 9 kwietnia.

Według doniesień z Puri (Indie) parowiec, wiozący wielką liczbę pasażerów na rzece Devi przewrócił się, przy czym około 50 osób utonęło.

SENAT GDAŃSKI UBOLEWA.

Stereotypowe formułki w odpowiedzi na skargi szykanowanych i gnębionych Polaków. — Antypolskie muzeum propagandowe w Oliwie

Gdańsk, 9 kwietnia.

Senat gdański zasypywany jest bezustannie skargami i zażaleniami Polaków na terenie Gdańska z powodu szykan i aktów terroru ze strony hitlerow-

ców. Niestety — wszelkie zażalenia nie odnoszą skutku.

Senat gdański używał tej samej utartej formułki przy załatwianiu tych spraw. Mianowicie: w kilka miesięcy po

wpłynięciu skargi nadsyła odpowiedź, w której wyraża swe ubolewanie z powodu zażalenia i zażalenia, że sprawy „pomimo skrupulatnych dochodzeń nie udało się wykryć”.

Ostatnio odpowiedź tego rodzaju otrzymali trzej Polacy, obywatele gdańscy, Jan Nowaczyk, Konrad Czarnecki i Stefan Lille, którzy w dniu 24 stycznia (o czym już donosiliśmy) zostali w niewłaściwy sposób pobici w Orłowie Gdańskim przez członków oddziałów hitlerowskich za niesalutowanie sztafetu.

Senat w tym wypadku udzielił stereotypowej odpowiedzi, a hitlerowcy dalszym ciągiem napadają bezbronną Polaków i wywożą ich do obozów koncentracyjnych, jak to miało miejsce w Popławskim Oliwie (Gdańsk).

Gdańskie muzeum w Oliwie w swych salach urządziło wystawę antypolskiej propagandy literatury niemieckiej zagranicznej na temat Pomorza i Gdańska. Wystawa ta obejmuje wszystkie kłamiwe i tendencyjne książki i broszury, jakie kiedykolwiek napisano na temat polsko - niemieckiej granicy.

Tomaszów Mazowiecki

KURS DLA SĘDZIÓW PIŁKI NOŻNEJ
Podokręg tomaszowski ŁZOPN czyni starania w celu zorganizowania kursu dla kandydatów na sędziów piłkarskich.

Kandydatem na sędziego może być nie tylko członek klubu, należącego do Polk. Zw. Piłki Nożnej, ale i niestowarzyszony, który odpowiada następującym warunkom:

- a) przedłoży świadectwo niekaralności,
- b) zdobędzie Państw. Oznake Sportowe (POS),
- c) posiada wykształcenie co najmniej w zakresie 4 klas,
- d) ma ukończoną służbę wojskową względnie jest od niej zwolniony,
- e) włada poprawnie językiem polskim.

Zapisy kandydatów przyjmuje sekretarz Podokręgu p. Henryk Kamiński w środy od godz. 20 — 21, w lokalu podokręgu, ul. Marsz. Piłsudskiego 16.

Z MIEJSKIEJ PRZYCHODNI PRZECIWIWGAZOWEJ.

Zarząd miasta zdecydował się zabrać Miejską Przychodnię Przeciwwiatrową z powodu małej frekwencji chorych. Ci pacjenci, którym przysługują prawo korzystania z bezpłatnej pomocy w przychodni, wysyłani będą do Ubezpieczalni Społecznej.

Taki stan rzeczy trwać będzie jednak tylko do dnia 30 czerwca r. b. Po tym terminie zarząd miasta przejmie Ubezpieczalnię Społeczną stającą się przychodnią, zaopatrzoną w wszystkie niezbędne preparaty.

EGZAMIN Z KURSU OBRONY PRZECIWIWGAZOWEJ.

W dniu 29 kwietnia r. b. odbędzie się egzamin dla lekarzy z powiatów: bielskiego, rawskiego i opoczyńskiego z obrony przeciwgazowej. Cykl wykładów z tej dziedziny wygłoszony przed kilku tygodniami w ratuszu.

Na egzaminie obecny będzie szef tynktwa D. O. K. IV, dyrektor wydziału zdrowia publicznego przy województwie łódzkim oraz wykładowcy.

Zawzięta, chłopska nienawiść doprowadziła do masowej zbrodni i podpalenia.

(as) Na ławie oskarżonych sądu okręgowego zasiadł wczoraj — już nie po raz pierwszy — Franciszek Wojtczak, młody jeszcze małżonek Heleny z Makowskich o to, że współdziałał w zabójstwie teścia swego — Piotra Makowskiego.

Konflikt pomiędzy rodzinami Makowskich i Wojtczaków był niezwykle i miał wszelkie znamiona prawdziwego, głębokiego dramatu chłopskiego, w którym nienawiść i wyrzuty sumienia doprowadzają do morderstwa i do podpalenia własnej zagrody.

Makowscy spokrewnili się z Wojtczakami podwójnie: z jednej i z drugiej strony brat i siostra

pobrali się „na krzyż”.

Pomiedzy rodzinami, związanymi w ten sposób podwójnymi więzami zamiast wzajemnego przywiązania a nawet miłości, zrodziła się rychło nienawiść. Chodziło o z natury rzeczy skomplikowane rozrachunki majątkowe, o despekt, jaki spotkał starego Wojtczaka ze strony starego Makowskiego, wtedy, gdy Wojtczak, jako głowa jednego rodu przybył do Makowskiego, by interwenjować w sprawie swych dzieci.

Dwunastego sierpnia 1931 roku do zagrody Makowskiego wtargnęło czterech zamaskowanych zbiorów z rewolwerami i bagnietami w ręku.

Pociemku wywiązała się strzelanina, w czasie której Makowski został zabity. Stary Wojtczak podpalił w międzyczasie swą własną zagrodę. Badany, czemu to zrobił — oświadczył wręcz, że pchnęły go do tego wyrzuty sumienia, gdyż nikt inny, tylko on, Wojtczak, był

sprawcą owego „pobicia” Makowskiego, zakończonego tak tragicznie.

Trzech podejrzanych o udział w zabójstwie ujęto. Władysław Piątkowski, jeden z nich, recydywista, został skazany na 12 lat ciężkiego więzienia, dwaj pozostali zostali uniewinnieni.

Kim był czwarty?.. Piątkowski musiał chyba wiedzieć o tem, ale Piątkowski milczał. Milczał w każdym razie na rozprawie. Dopiero potem, w więzieniu w Rawiczu, gdzie odbywał karę, wpłynęło od Piątkowskiego zameldowanie do prokuratora: tym czwartym jest młody Wojtczak, zięć zabitego. Wojtczak zapłacił mu za napad i Wojtczak w napadzie brał udział... Piątkowski wskazał również na jednego z uniewinnionych w rozprawie, jako na współwinnego.

Na tej podstawie Franciszek Wojtczak został postawiony w stan oskarżenia. W pierwszym terminie rozprawy, obfitującej w niezwykle mocne momenty, w których ujawniła się z całą jaskrawością nienawiść pomiędzy dwiema rodzinami, została odroczone. Wczoraj, po skompletowaniu śledztwa, Wojtczak znów stanął przed sądem.

Jednym z głównych świadków oskarżenia była żona Wojtczaka. Poza-tem sąd w godzinach popołudniowych przesłuchiwał b. licznych świadków.

O godz. 10-ej wieczorem został ogłoszony wyrok, mocą którego Wojtczak został uniewinniony od udziału w zabójstwie. Natomiast sąd uznał go winnym podżegania do zabójstwa i skazał go na 3 lata więzienia z zaliczeniem 1 i pół roku aresztu prewencyjnego.

Wzmożony wywóz polskiego węgla

Gdynia, 9 kwietnia.

W ubiegłym miesiącu ożywił się znacznie wywóz polskiego węgla do portów morza Śródziemnego, co pozostaje w związku z dostawą węgla do Włoch z transakcji kompensacyjnej za budowane statki dla Polski.

Z transportem węgla do portów morza Śródziemnego w marcu opuściło Gdynię ogółem 13 większych statków,

w tem 6 włoskich, które zabraly 44.881 t. węgla i 700 t. bunkru, 5 greckich, które zabraly 32.120 t. węgla, 2.285 t. bunkru i 1.100 t. koksu oraz 2 niemieckie, które zabraly 8.365 t. węgla, 275 t. bunkru i 650 t. koksu.

Wywieziony węgiel przeznaczony był do następujących krajów: 66.667 t. do Włoch, 11.468 t. do Oranu i 7.240 t. do Grecji.

Łódzka Huta Szklana „GEHA” Spółka Akcyjna w Łodzi

BILANS na dzień 31-go grudnia 1933 roku, zatwierdzony przez Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów w dniu 28-go marca 1934 roku.

WINIEN. Kasa zł. 4.092.37, Weksle zł. 109.612.99, Papiery wartościowe zł. 51.043.75, Waluty obce zł. 39.850.—, Dłużnicy zł. 103.849.88, Sumy przechodnie zł. 3.650.—, Towary zł. 69.939.26, Materjały zł. 20.772.—, Nieruchomości zł. 279.826.73, Maszyny i urządzenia zł. 109.992.48, Razem zł. 792.629.46

MA. Kapitał Akcyjny zł. 400.000.—, Kapitał Zapasowy zł. 24.476.37, Kapitał Amortyzacyjny zł. 91.181.02, Wierzytiele zł. 99.456.65, Sumy przechodnie zł. 92.897.04, Zysk do podziału zł. 84.618.38, Razem zł. 792.629.46

RACHUNEK STRAT I ZYSKÓW.

WINIEN. Koszty handlowe zł. 474.870.51, Straty zł. 16.173.48, Amortyzacja zł. 18.181.85, Zysk do podziału 84.618.38, Razem zł. 593.844.22

MA. Zysk na fabrykacji zł. 592.339.02, Różne wpływy zł. 1.505.20, Razem 593.844.22

PODZIAŁ ZYSKU. Na dywidendę zł. 18.— od akcji zł. 72.000.—, Na kapitał zapasowy zł. 7.200.—, Przeniesienie na rok 1934 zł. 5.418.38, Razem zł. 84.618.38.

Dr. 30-2
W. BALICKA
ul. Piotrkowska 200
róg Pustel
Nr. tel. 194-03.
Choroby skórne i weneryczne
przyjmuje wyłącznie kobiety i dzieci
od 1 do 3 i od 7 do 8-ej

DR. MED.
L. NITECKI
SPEC. CHOROBY SKÓRNYCH WENE-
RYCZNYCH I MOCZOPŁCIOWYCH
NAWROT 32. Tel. 213-18
Przyjmuje od 8-10 rano i od 5-9 w.
W niedz. i święta od 9-12 w poł.

Doktor
H. SZUMACHER
Choroby skórne
i weneryczne
PIOTRKOWSKA 56
tel. 148-62
od 1 i pół - 4, 6-9 wiecz. w nie-
dziale i święta od 10-1
Ceny lecznicowe.

DOKTOR
W. Łagunowski
Piotrkowska 70, tel. 181-83.
CHOROBY SKÓRNE, WENERYCZNE
I MOCZOPŁCIOWE.
Gabinet Roentgeno - leczniczy.
Przyjmuje od 8.30-10 r., 1 do 2 i pół
od 6 do 8 i pół wiecz. W niedziele
i święta od 10-1.
Do akt Nr. Km 2694/33 r. i 129/34 r.
OBWIESZCZENIE.
Komornik Sądu Grodzkiego w Ło-
dzu rew. piętnastego, zamieszkały w
Łodzi ul. Wólczańska 91, na zasadzie
art. 602 K. P. C. ogłasza, że w dniu
12 kwietnia 1934 r. o godz. 12-bi w
Łodzi ul. Al. Kościuszki 1 odbędzie się
publiczna licytacja ruchomości, a mian-
owicie: meble i inn. oszacowanych
na łączną sumę zł. 2630.—, które moż-
na oglądać w dniu licytacji w miejscu
sprzedaży, w czasie wyżej oznaczo-
nym.
Łódź, dnia 21 marca 1934 r.
Komornik:
(-) MARIAN LIPiŃSKI.

Świat naukowy doszedł obecnie do wniosku
że brak Biocel'u w skórze powoduje zmarszczki
i starczy wygląd. W chwili gdy ten żywotny
składnik jest przywrócony tkankom, skóra na-
biera nowej młodzieńczej piękności. Prawdziwy

Biocel jest wyciągiem z młodych zwierząt i
wchodzi w skład znakomitego paryskiego Od-
żywczy dla skóry Kremu Tokalon (kolor różo-
wy) według specjalnego przepisu Prof. Dr.
Stejskal. Przy stosowaniu go, starczy, zwiędła

cera jest szybko odmłodzona zmarszczki znika-
ją i zwiędzale mięśnie twarzy są ściągnięte i
wzmocnione. Należy używać wieczorem Odży-
wczy Kremu Tokalon (różowego). Zasila on skórę
odmładzającym Biocel'em i odżywiają, podczas snu.

Dziś otwarcie
Nowoczesnej
mechanicznej
CHŁODNI
„LEOPOLIS“
p. f.
NARUTOWICZA 9
Poleca się lody w różnych smakach.
Ceny niebywale niskie. — Co 10 minut świeże lody
wytwarzane w obecności P. T. Kliencieli.

Zarząd Spółki Akcyjnej Przemysłu Bawełniany
„ADAM OSSER“, Sp. Akc.
zawiadamia p. p. Akcjonariuszów, że w dniu
21 kwietnia 1934 r. o godz. 17-ej odbędzie się
w biurze Zarządu w Łodzi, przy ul. Kilińskiego
Nr. 222,
ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE
AKCJONARIUSZÓW
z następującym porządkiem dziennym:
1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozda-
nia, bilansu i rachunku zysków i strat za 1933 r.
operacyjny jakoteż wniosków Komisji Rewi-
zyjnej, 2) Podział zysków za 1933 rok, 3) Bud-
żet na rok 1934, 4) Wybory do Zarządu i wy-
bór Członków Komisji Rewizyjnej, 5) Określe-
nie wynagrodzenia Członków Zarządu i Komisji
Rewizyjnej, 6) Wolne wnioski.
Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w
Walnym Zgromadzeniu, winni złożyć swoje
akcje w myśl art. 59 Rozporządzenia Prezy-
denta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 r. o pra-
wie o Spółkach Akcyjnych.

NOWO ODTWORZONA p. f. „Femina“
PRACOWNIA SUKIEŃ
polecą najnowsze modele włosenne i letnie
ZAMENHOFA 8, front, I piętro,
(Aleja Kościuski 67) tel. 117-49.

NIE EKSPERYMENTUJ:
~ LECZ ZADAJ
„OLLA“
„PREZERWATYWY“

DŁUGOLETNI
pracownik
fabryki wyrobów
bawełnianych, ze
znajomością tkac-
stwa, prowadzenia
ksiąg magazynow-
ych, list wypłat
robotniczych, spor-
ządzania wykazów
do Ubezpieczalni
Społecznej i spraw
podatkowych, ka-
waler
poszukuje posady
Może być na wy-
jazd. Wymagania
skromne. Oferty
sub. „Kawaler 33“
w administracji
„Republiki“.

DOKTOR
KLINGER
spec. chor. wenerycznych, skórnych
i włosów (porady seksualne)
Andrzeja 2, tel. 132-28
Przyjmuje od 9-11 rano i od 6-8 w
W niedziele i święta od 10-12.

Dr. med.
S. Halborn
CHOROBY DZIECI
ul. Gdańska 65a.
Nr. tel. 228-82.
przyjmuje od 5-6 pp.

Dr. MED.
Al. Kopciowski
CHOROBY WEWNĘTRZNE
Gdańska 37
Tel. 232-55. przyjmuje 7-8 wieczór.

poszukiwany
od zarzą-
fryzjer
damsko - męski
na stałą robotę.
Piaseczna 20.

Doktor
Ludwik FALK
Choroby skórne i we-
neryczne
NAWROT 7, tel. 128-07
Przyjmuje od 10-12-ej i od 5-7-ej.

LEKARZ - DENTYSTA
B. NUSBAUMOWA
przyjmuje od 3-7 po poł.
Piotrkowska 51
• telef. 121-23

Kino Dźwiękowe
„RAKIETA“
Sienkiewicza 40.
tel. 141-22.
Początek seansów w dni powszednie o g. 4-ej.
w sobotę, niedzielę i święta o godz. 12 w poł.

Dźwiękowy Kino-Teatr
„Przedwiośnie“
ZEROMSKIEGO
Nr 74-76
(róg Kopernika)
tel. 129-88
DZIŚ I DNI NASTĘPNYCH

Dziś premiera! Czy przelotny romans upoważnia męża do słów:
„BYŁEM CI WIERNY“
W rolach głównych:
KAY FRANCIS i RONALD COLMAN

„Zdobyć cię muszę“
Na liczne zapytania skierowane do nas, jak długo będzie wyświetlany film „Zdobyć cię muszę“ z Janem Kiepura, komunikujemy Sz. Publiczności, że wobec nienotowanej frekwencji film ten wyświetlać będziemy do poniedziałku włącznie t. j. 16 kwietnia r. b.
Następny program **„JENNIE GERHARDT“**
w roli głównej **SYLVJA SIDNEY.**

Do akt Nr. Km 1976 1933 r. VI.
OBWIESZCZENIE.
Komornik Sądu Grodzkiego w Ło-
dzu LEON WASOWSKI, zam. w Łodzi
przy ul. Narutowicza Nr. 10, na zasa-
dzie art. 602 K. P. C. ogłasza, że w
dniu 19 kwietnia 1934 r. o godz. 11
rano odbędzie się licytacja publiczna
ruchomości w Łodzi, przy ul. Cegi-
elnianej Nr. 11 składających się z biu-
rowości, szafy-biblioteki, kanapy, ma-
nuel, stół, kredensu, zegara, 2 sto-
łów, umywalki, lustra, szafy i lampy
oszacowanych na łączną sumę zł. 1550
które można oglądać w dniu licytacji
w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej
oznaczonym.
Łódź, dnia 6 kwietnia 1934 r.
Komornik:
(-) LEON WASOWSKI.

Do akt Nr. Km 114 1934 r. VI.
OBWIESZCZENIE.
Komornik Sądu Grodzkiego w Ło-
dzu LEON WASOWSKI, zam. w Łodzi
przy ul. Narutowicza Nr. 10, na zasa-
dzie art. 602 K. P. C. ogłasza, że w
dniu 20 kwietnia 1934 r. o godz. 11
rano odbędzie się licytacja publiczna
ruchomości w Łodzi przy ul. Cegi-
elnianej Nr. 11 składających się z kre-
densu, serwantki, stołu, 10 krzeseł, 2
fotele, lampy, kasy, biurka, fortepianu,
3 szaf, 2 stolików, biurka i żyrandolu,
oszacowanych na łączną sumę zł. 1590
które można oglądać w dniu licytacji
w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej
oznaczonym.
Łódź, dnia 6 kwietnia 1934 r.
Komornik:
(-) LEON WASOWSKI.

Do akt Nr. Km 1328 1933 r. VI.
OBWIESZCZENIE.
Komornik Sądu Grodzkiego w Ło-
dzu LEON WASOWSKI, zam. w Łodzi
przy ul. Narutowicza Nr. 10, na zasa-
dzie art. 602 K. P. C. ogłasza, że w
dniu 18 kwietnia 1934 r. o godz. 11
rano odbędzie się licytacja publiczna
ruchomości w Łodzi, przy ul. Naruto-
wiczana Nr. 38 składających się z szafy-
biblioteki, kredensu, stolika, maszyny
do pisania, stolika, kanapy, 2 krzesła
i fotela, oszacowanych na łączną su-
mę zł. 690.—, które można oglądać w
dniu licytacji w miejscu sprzedaży, w
czasie wyżej oznaczonym.
Łódź, dnia 6 kwietnia 1934 r.
Komornik:
(-) LEON WASOWSKI.

Do akt Nr. Km 1467 1933 r. VI.
OBWIESZCZENIE.
Komornik Sądu Grodzkiego w Ło-
dzu LEON WASOWSKI, zam. w Łodzi
przy ul. Narutowicza Nr. 10, na zasa-
dzie art. 602 K. P. C. ogłasza, że w
dniu 18 kwietnia 1934 r. o godz. 11
rano odbędzie się licytacja publiczna
ruchomości, w Łodzi, przy ul. Cegi-
elnianej Nr. 23 składających się z 2-ch
szaf, biurka, otomany, szafy, fortepia-
nu i maszyny do szycia, oszacowa-
nych na łączną sumę zł. 570.—, które
można oglądać w dniu licytacji w mie-
scu sprzedaży, w czasie wyżej ozna-
czonym.
Łódź, dnia 6 kwietnia 1934 r.
Komornik:
(-) LEON WASOWSKI.

Do akt Nr. Km 512/34 r.
OBWIESZCZENIE.
Komornik Sądu Grodzkiego w Ło-
dzu rew. piętnastego, zamieszkały w
Łodzi ul. Wólczańska 91, na zasadzie
art. 602 K. P. C. ogłasza, że w dniu
12 kwietnia 1934 r. o godz. 11 w Ło-
dzu przy ul. Al. Kościuszki 24 odbędzie
się publiczna licytacja ruchomości, a
mianowicie: mebli, dywanu, wazy kry-
ształowej, filtru do wody i piecyka ga-
zowego, oszacowanych na łączną su-
mę zł. 2230.—, które można oglądać w
dniu licytacji w miejscu sprzedaży, w
czasie wyżej oznaczonym.
Łódź, dnia 23 marca 1934 r.
Komornik:
(-) MARIAN LIPiŃSKI.

WYSTAWA DYWANÓW w GRAND HOTELU

(ORYGINALNYCH PERSKICH) pokój № 111

od dnia 10.-IV do 20.-IV 1934 r.
Nadzwyczajne okazy.—Ceny kryzysowe

PIEGI ZNIKAJĄ

Przy stosowaniu kremu Preciosa, spostrzeże Pani, że skóra Jej twarzy staje się z dnia na dzień białszą i delikatniejszą. Piegi zostały usunięte, a cera nabiera świeżego młodzieńczego wyglądu. Zrobił to znakomity, niezastąpiony Krem Preciosa.

LECZNICA

prywatna ze stałymi łózkami

D-ra Z. RAKOWSKIEGO

dla chorych na

uszy, nos i gardło

(operacje i t. d.)

PIOTRKOWSKA 67. Tel. 127-81

Przyjmuje od 11-2 i 5-8.

Zatw. przez wł. Państw.

Szkoła Kosmetyczna

Dr. med. Lewinsonowej

Piotrkowska 86

daje prawo otwarcia gabinetu kosmet.

w całej Polsce.

CENY ZNACZNIE ZNIŻONE.

Do akt Nr. 728/1933 r.

OGŁOSZENIE.

Komornik Sadu Grodzkiego w Łodzi,

przy ul. Narutowicza Nr. 10, na zasa-

dzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w

dnia 19 kwietnia 1934 r. od godz. 10

rano w Łodzi, przy ul. Piotrkowskiej

Nr. 44 odbędzie się sprzedaż z prze-

targu publicznego ruchomości, należą-

cych do Firmy „B-cia Smolarscy” i

składających się z maszyny do druko-

wania żelaznej dużej mechan. firmy

„Bom i Herber” w ruchu, oszacowa-

nej na sumę zł. 900.—

Łódź, dnia 7 kwietnia 1934 r.

Komornik:

(—) LEON WASOWSKI.

Dr. Jan Polak

ul. NAWROT Nr. 7

Tel. 164-21.

choroby wewnętrzne i alergiczne

(astma, pokrzywka, migrena, reu-

matyzm)

Godziny przyjęć 6-7.

Dr. med.

S. KANTOR

Spec. chorób skórnych, wene-

rycznych i moczopłciowych

przeprowadził się na ul.

PIOTRKOWSKA 90

Telefon 129-45.

przyjmuje od 8-2 i od 5-9 wiecz.

w niedziele i święta od 8-2.

DOKTOR

Wołkowyski

Cegielniana № 4,

telefon 216-90.

chor. weneryczne, moczopłciowe

i skórne

Przyjmuje od 9-1 i 5-9

W NIEDZIELE I ŚWIĘTA OD GO-

DZINY 9-1-el.

LECZNICA (d. „VITA”)

LEKARZY SPECJALISTÓW

I GABINET DENTYSTYCZNY

PIOTRKOWSKA 45, tel. 147-44

Czynna cały dzień. Przyjęcia na miej-

scu i wizyty na mieście. Pomoc aku-

szeryjna. Opatrunki, Zastrzyki. Ana-

lizy lekarskie. Roentgen. Diatermia.

Lampa kwarcowa.

Przychodnia

świadomego macierzyństwa.

Dr. Med. WŁODZIMIERZ

ŻADZIEWICZ

Specjalista chorób

uszu, nosa, gardła i krtani

ul. PIOTRKOWSKA № 164

tel. 125-26

przyjmuje od 4 do 8 wiecz.

Dr. A. Gibiański

PRZEPROWADZIŁ się na

ul. Zachodnią 59a

Tel. 133-81.

Przyjmuje od 9-10 i pół r. i 4-6 i pół

popoł.

POKÓJ umeblowany do wynajęcia od

zaraż Aleja 1-go Maja Nr. 52, m. 6

1-sze piętro, front.

Leczenie krótkimi falami radjowymi

Choroby stawów, kości, mięśni,

wów, skóry, narządów wewnętrznych

kobiecych i t. d.

w gabinecie terapii fizykanej

Dr. POLAKA, Nawrot 7, Tel. 164-21

SZYJĘ WYKWINTNIE

BIELIZNĘ MĘSKĄ

po cenach bardzo niskich.

Przyjmuję również wszelkie

reparacje i szyje po domach.

ul. 6-go Sierpnia 76

m. 16, III p.

POSZUKUJEMY dla naszej wyko-

czalni i farbiarni możliwie od za-

pierszorzędnych, nadzwyczaj czo-

gicznego

akwizytora i inkasenta

Reflektujemy tylko na siły, wykazu-

je dużo inicjatywy i samodzielności

Oferty sub „E. G.” skierować do

nasz. pisma.

„Czystość”

Piotrkowska 44, telefon 167-45

przyjmuje cyklowanie, drutowanie

broterowanie oraz szycie bluz, ko-

szulców, czyszczenie szyc

Dźwiękowy Kino-Teatr

„SZTUKA”

Kopernika Nr. 16.

Dziś i dni następnych!

Początek seansów o godz. 4-ej,
w soboty, niedziele i święta o godz. 12

Fascynujący dramat miłosny reżyserji S. Van Dycke'a z rewelacyjną rewją i tańcami

„BOKSER I DAMA”

Wspaniała wystawa! — Zachwycające piosenki!

Max Baer, Primo Carnera,
Jack Dempsey z uroczą Myrną Loy

Kupno i sprzedaż

WÓZKI dziecięce Kon-Kon po cenach

fabrycznych poleca M. Jacobi, Piotrkowska

Nr. 107, sklep w podwórzu.

MASZYNY APRETUROWE do sprze-

dania. — Oferty do Republiki pod

„I. B. G.”

SAMOCHÓD - Ilmuzyne ekonomiczny

„Chevrolet” model 1930 w pierwszo-

rzędnym stanie okazynie sprzedam.

Andrzeja 47, II p. m. 6, tel. 233-22.

MOTOREK 1 i pół — 3 HP. na benzy-

nę lub ropę okazynie kupię. Oferty

do Administr. Republiki pod „Studnia”

12

Choroby zwierząt

(Specjalność — psy domowe)

Lekarz medycyny

weterynaryjnej

M. A. REICH

przyjmuje codziennie od 9 do 1

i od 4 — 7 p. p.

NAWROT 1a, 2 p. Tel. 175-77.

Ceny lecznicowe.

Lokale

CICHY pokój odnajmę przy starszej

osobie. Oferty do Republiki sub. J.

H. Z.”

ADRESY różnych mieszkań, pokoiów

umeblowanych, lokali, sklepów i t. p.

tylko w biurze „Komers”, Piotrkow-

ska 108, tel. 248-97.

FABRYKA szed w śródmieściu do wy-

łączenia. Tel. 127-74.

POKÓJ duży frontowy ładnie umeblow-

any z wszelkimi wygodami do wy-

najęcia. Nawrot 4, m. 1, tel. 127-31.

POKÓJ do wynajęcia umeblowany

wygodami dla 1 lub 2 panów albo

małżeństwa. Piotrkowsk 112, m. 6.

POSZUKUJE pokoju na garsonierę od

zaraż. Oferty sub. „F. S.”

POSZUKIWANA mała sala fabryczna

do 100 metrów wielkości z siłą para-

wą do 15 koni. Oferty do Administra-

cji sub „Pol”.

SKLEP kolonialny w śródmieściu do

wynajęcia. Wiadomość w Redakcji ni-

niejszego pisma.

POKÓJ w centrum z wygodami, te-

lefon, do wynajęcia jednej osobie.

Wólczańska 62, m. 5 od 1-4 i od 8-9

wiecz.

Posady

PRAKTYKANT, do tkalni wyrobów

wielkianych potrzebny. Oferty sub.

„Praktyka”.

POSZUKIWANA wykwalifikowana ku-

charka do pensjonatu z pierwszorzęd-

niemi referencjami z pensjonatów. —

Zgłoszenia od 10 do 1. Szkolna 3, m. 7.

POTRZEBNA intel. praktykantka ze

znajomością muzyki do żyd. przed-

szkół. Szczegółowe oferty „Praktyka

roczna”.

POTRZEBNY pracownik fryzjerski,

damski. Srebrzyńska 65. Koba.

ÓSMIOKLASISTKA poszukuje kondy-

cji. Oferty w redakcji dla „Inteligent-

nej R.”

POSZUKIWANA inteligentna i rutyno-

wana wychowawczyni-nauczycielka do

2-ch chłopców w wieku 9 oraz 12 lat.

Oferty sub. „M. R.” do redakcji ninie-

szego pisma.

POSZUKUJE się osoby do 6-cioletnie-

go chłopczyka, doświadczonej, młodej,

z pomocą w gospodarstwie i ze zna-

omością szycia. Konieczne z dobre-

mi świadectwami. Zgłoszenia od g.

9 d 11 i od 2 do 4 przy ul. Sienkiew-

icza 53, m. 3.

PIERWSZORZĘDNE T-wo ubezp. do-

szukuje zdolnych i solidnych przed-

stawicieli. Zgłosić się między 3-5 p. p.

Łódź, Kopernika 4, m. 26.

Rozmałe

PODZIEKOWANIE. P. dyrektorowi

oraz komitetowi rodzicielskiemu Żen-

skiego żydowskiego gimnazjum Tow.

Szkoł Średnich za odzież i żywność

wielkanocną serdecznie „Bóg zapłać”,

składa najbiedniejsza dziatwa szkoły

powsz. Nr. 125 przy ul. Św. Jakuba 10

SPROSTOWANIE ogłoszenia z dnia

8 kwietnia r. b. Zamiast „Piekarze i

Cukiernicy organizują w Łodzi”,

winno być: „Piekarze i Cukiernicy!

Organizuje w Łodzi chrześcijańska

spółkę piekarsko-cukierniczą”.

POWAŻNE Biuro Podróży zamierza

utworzyć agencję swoją w Łodzi. —

Reflektanci posiadający zabezpieczenie

gotówkowe i hipoteczne mogą zgła-

szać swe kandydatury do Administra-

cji Republiki pod „Biuro Podróży”.

DO WYDZIERZAWIENIA domek o

dwoch pokojach, kuchnia, przedpokój

wraz z ogrodem owocowym w plek-

nej miejscowości letniskowej, dojazd

tramwajem aleksandrowskim. — Cena

350 zł. rocznie. Wiadomość ul. Kiliń-

skiego 115, m. 12, w godz. od 5-8 w.

OKAZJA! 3 poczt. retuszowane 1.50 gr.

tylko w zakładzie fotograficznym L.

Laksa, Żeromskiego 84, dojazd tram-

walami: 5, 6, 8, 0.

DROBNE ogłoszenia w „Republika”

z najlepszym i najtańszym środkiem

zatknięcia zainteresowanych stron.

Kto chce: 1) znaleźć lokatora lub sub-

lokatora. 2) znaleźć mieszkanie lub

pojedynczy pokój, 3) sprzedać niera-

chomość lub rzecz, 4) kupić coś kol-

wiek okazynie, 5) dostać posadę, 6)

wyszukać pracownika — niechaj po-

da drobne ogłoszenie do „Republi